

La sessió es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, la lletrada major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

### **El president**

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

### **Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola**

302-00286/15

El vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

### **Montse Bergés i Saura**

Gràcies, president. Diputades, diputats, conseller... Avui portem a debat una moció que parteix d'una idea molt clara: el sector vitivinícola català és estratègic per al país i necessita respostes immediates, però també una política estructural que en garanteixi el futur. Parlem d'un sector que genera activitat econòmica, ocupació, exportacions, indústria agroalimentària, turisme, restauració, comerç... Però parlem també de cultura, paisatge i arrelament.

A Catalunya hi ha més de 54.000 hectàrees de vinya en producció i una indústria que mou al voltant de 1.500 milions d'euros anuals. I la seva importància va molt més enllà de les xifres: la vinya manté el mosaic agroforestal, preserva els espais agraris i actua com una franja viva de protecció davant dels incendis forestals. Per

això, defensar la pagesia, defensar la vinya és defensar l'economia, el territori i el país.

Però el sector travessa una situació molt difícil: el consum mundial de vi ha caigut fins al nivell més baix des del 1961, canvien els hàbits de consum... No em corre el temps. (*Veus de fons.*) D'acord. Canvien els hàbits de consum –dic: «Sí que he parlat poc»–, cau especialment el vi negre, augmenten els costos de producció, s'acumulen estocs i els efectes del canvi climàtic són cada vegada més intensos. A Catalunya el consum habitual també retrocedeix i les vendes de les denominacions d'origen catalanes disminueixen i perden quota de mercat.

I, en el cas del cava, la situació és especialment preocupant. Aproximadament la meitat del raïm català destinat a denominacions d'origen té com a primera destinació la DO Cava, però la comercialització ha passat d'uns 252 milions d'ampolles el 2023 a prop de 190 milions d'ampolles el 2025, 60 milions d'ampolles menys en només dos anys.

I aquesta davallada té conseqüències directes: cellers amb estocs elevats, operadors que redueixen les compres i viticultors que arriben a les portes de la verema sense saber si tindran comprador per al raïm. Per això, la moció que presentem planteja, en primer lloc, un pla integrat de suport al sector vitivinícola, elaborat amb les organitzacions agràries, les cooperatives, cellers, denominacions d'origen i la resta de la cadena de valor. Un pla amb calendari, pressupost, indicadors i mecanismes de seguiment. No volem un nou document declaratiu. Volem mesures concretes, recursos i terminis.

També demanem mesures immediates. La destil·lació de crisi s'ha de conèixer i resoldre abans de l'inici de la verema. No té cap sentit comunicar-ne les condicions quan els cellers ja han hagut de decidir quant raïm compren, quant most produeixen i com gestionen els estocs.

Demanem impulsar el most concentrat rectificat procedent del raïm català per a la segona fermentació i per als vins escumosos. De fet, és una manera de donar sortida als excedents, reduir la dependència de sucres d'altres orígens, millorar la traçabilitat i generar més valor dins el mateix sector.

Cal adaptar la producció als canvis de mercat. Per això, proposem un programa de suport a la reconversió varietal, preservant les varietats autòctones i la diversitat vitivinícola. No podem demanar als viticultors que transformin les explotacions sense ajuts eficients, suficients i una planificació clara.

També proposem una línia específica i àgil per ampliar la capacitat d'embotellament, elaboració, emmagatzematge i comercialització dels cellers catalans. Tenim cellers que volen créixer, embotellar més i absorbir el raïm que deixen de comprar grans operadors. No poden esperar un any per obtenir resposta a una inversió que han d'executar dins de la mateixa campanya.

I la crisi no es resol només reduint oferta; cal vendre més i vendre millor. Per això, reclamem un pla de promoció dels vins i escumosos catalans al mercat internacional i interior, una estratègia específica per recuperar els mercats perduts del cava i la diversificació cap a nous països i nous segments de consum.

També hem d'evitar que les decisions de grans grups desarrelats al territori posin en risc empreses estratègiques, ocupació i compra de raïm català. La moció presenta instruments financers i de política industrial per preservar l'arrelament de les empreses vitivinícoles davant de vendes, deslocalitzacions o canvis de propietats. I defensem unes relacions comercials justes: contractes abans de lliurar el raïm, informació prèvia sobre els volums que es compraran i preus que cobreixin els costos efectius de producció. No és acceptable que el viticultor assumeixi tot el risc i sigui l'últim a saber què cobrarà.

Demanem més control del frau i més traçabilitat sobre l'origen del raïm, el most i el vi. Cada quilo que entra irregularment perjudica directament els productors que compleixen les normes i mantenen el territori.

I no podem parlar del futur de la vinya sense parlar d'aigua. Proposem avançar en el reg de suport al Penedès i a les zones vitícoles que ho impulsin, utilitzant aigua regenerada i planificant la transformació de les depuradores en instal·lacions terciàries. Perquè cal garantir la supervivència davant períodes de sequera extrema i calor continuada com els que estem vivint.

Finalment, exigim aprovar en sis mesos el decret de desplegament de la llei de la vitivinicultura. Una llei aprovada l'any 2020 no pot continuar sense el desenvolupament normatiu necessari.

En definitiva, diputades i diputats, els demanem el suport a aquesta moció per garantir que el sector vitivinícola català continuï sent un sector de futur i que tothom qui en forma part s'hi pugui guanyar dignament la vida.

Moltes gràcies.

### **El president**

Moltes gràcies. Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

### **Dani Cornellà Detrell**

Gràcies. Conseller, diputades, diputats, bona tarda a tothom. Bé, aquesta moció que ens presenten..., primer de tot, dir que, com hem parlat amb la Lluïsa, doncs, la votarem tota a favor. De fet, l'única esmena que hem presentat, en el punt 4, era per afegir el Gremi de Vinyataires Lliures, doncs, per treballar conjuntament aquest pla integrat de suport per a la sostenibilitat del sector, i ens l'han acceptat. Per tant, perfecte.

La resta de punts ens semblen molt correctes. Però, tot i això, el que sí que..., parlant amb el sector el que hem recollit és un desencís molt gran, una falta de perspectiva de futur important. Independentment de la bona intenció política de la moció, el que no veuen és un futur clar. I parlant amb ells, doncs, és un sector que està molt pessimista, que, a més dels problemes que ja arrossega l'agricultura en general – els relleus generacionals, els canvis normatius, etcètera –, el que veuen és com, al final, les grans empreses cada vegada es queden més aquest sector, com es fan polítiques que no s'entenen massa: per un costat, es posen subvencions per tirar raïm a terra en verd i, per altre costat, veuen grans empreses –no el petit i mitjà, sinó grans empreses– com cultiven moltíssimes hectàrees –trenta hectàrees o més. Per

tant, aquestes polítiques són estranyes. És a dir, el que està passant al sector, tot plegat es fa estrany.

Alhora que aquestes empreses, doncs, planten aquestes hectàrees, tots sabem, com explica aquí la moció, que, al final, el sector està patint una crisi de consum i una baixada important, sigui pel sector..., sigui per lo que sigui, no? Segurament, són diferents factors. Hi pot haver l'increment de la cervesa, hi pot haver la conscienciació de la població de no beure begudes amb alcohol quan es fa un àpat o poden ser altres factors, però la realitat és la que és en el sector. I, al final, això els afecta i els hi provoca una falta de perspectiva molt clara.

Tampoc no tenen massa clara la figura del viticultor en si, perquè el que ens diuen és que, al final, quan són una SL, per la Generalitat, es perd una mica la perspectiva i ells perden la prioritària, i entenen que, d'alguna manera, el Govern els «deixa», entre cometes, de veure o de tractar-los com a viticultors o pagesia, i se'ls tracta més com a indústria. I això els ha perjudicat algunes vegades en rebre subvencions com la del míldiu, que no hi han pogut accedir, tot i que la collita se n'ha vist molt afectada.

I quan els hi parlem d'això que ens proposen aquí, de fomentar les varietats autòctones, tampoc no ho tenen massa clar. No ho tenen massa clar perquè els efectes d'aquest canvi climàtic, d'aquesta emergència climàtica que veiem..., ells no tenen massa clar que hi hagi cap varietat, sigui autòctona o no, que pugui suportar períodes tan llargs com hem viscut en aquest país de sequera o temperatures tan altes, entre quaranta i quaranta-cinc graus. Per tant, tampoc no tenen molt clar que en els llocs on passa això, aquesta sequera i aquestes altes temperatures, el sector pugui tenir continuïtat, amb una varietat autòctona o no.

I alhora, també, sí que celebren que sempre es reconegui que les vinyes..., que tot el que fan serveix com a tallafoc, serveix per aturar grans focs. Això és una realitat. Quan veiem aquests grans incendis al país, sempre es posa en valor aquest agromosaic forestal, barrejat amb les vinyes o d'altres tipus de plantacions. Però, alhora, com que el sector no està tirant endavant, hi ha una part que s'està plantejant arrancar moltíssimes hectàrees per plantar siguin oliveres o siguin ametllers, amb tot el que això pot suposar per al sector de les oliveres o dels ametllers, no? Per tant, alhora que veuen la importància que té que treballin la terra i de què serveix el que

fan, veuen un futur molt poc clar, i fins i tot el propi sector s'està plantejant aquest arrencament i fer-ho amb subvencions de la pròpia Generalitat.

Per tant, bé, benvingudes siguin totes les propostes que fan, perquè estan fetes per ajudar el sector, però el que al final veiem tocant i parlant el dia a dia amb ells és que el sector, doncs, no veu massa clar el seu futur ni què passarà demà, no? Però totes les actuacions que fem que siguin per ajudar, que siguin benvingudes.

Gràcies.

### **El president**

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Joaquim Paladella Curto per tal de presentar les esmenes.

### **Joaquim Paladella Curto**

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades, conseller... Voldria començar aquesta intervenció donant les gràcies –tenia escrit aquí la diputada Lluïsa Llop, però, a més a més, afegisc la Montse Bergés– per haver presentat aquesta moció, que la principal virtut és ficar damunt la taula un problema, un important, molt important problema en el que està immers el sector de la vinya i del vi. No entraré a parlar de les causes, ja que en la interpel·lació que va precedir aquesta moció ja es van apuntar, encara que segurament parcialment, i aquí hi ha diferents causes, algunes fàcils de detectar i altres segurament molt complexes i que, sumades, ens han portat fins aquí.

La diputada sap que la voluntat d'aquest grup parlamentari és sortir d'aquest debat amb el màxim consens possible; sap que ens hem mogut per buscar acords i que hem fet l'esforç per buscar que les mesures proposades sortissin amb l'aval rotund i clar. Vam presentar esmenes buscant que el que aprovem avui siga realitzable i útil, siga possible portar-ho a la pràctica i també que sigui creïble en un sector que necessita certes, respostes i solucions.

Hem pogut arribar a acords; hem fet dos transaccions, i votarem a favor de la resta, a excepció d'un sol punt. Aquest punt és el punt cinquè, en el que ens abstindrem. Aquest punt cinquè és el que fa referència a la destil·lació de crisi. El no moure'ns de voler escriure que el departament deu garantir que el volum, l'import i els terminis

siguin anteriors a la verema no té cap sentit. Ja saben perfectament, igual que ho sé jo, que, amb la normativa actual i la temporalitat, les diferents gestions necessàries a fer, ningú ho pot garantir. Es pot fer tot lo possible, però no es pot garantir. S'ha de tramitar dins del marc comunitari, i la Comissió Europea té la darrera paraula. És evident que per garantir aquest propòsit hauria de canviar la normativa comunitària. Això no ho podem fer avui ni aquí, ni és fàcil. I, si és el cas, tots hi estem igualment compromesos. El que és evident és que, amb responsabilitat i amb rigor, hem de dir que, per molt que avui diguem què garantim, això no respon a la realitat ni a la veritat. Per això ens hi abstindrem.

Però volem deixar ben clar que estem a favor, quan el sector ho necessita, de fer servir aquesta mesura important que és la destil·lació de crisi. Estem a favor de que es presentin propostes de totes les mesures plantejades. Estem a favor de ficar-nos a treballar per donar respostes al conjunt del sector, de fer plans, d'establir calendaris de pressupostos i mecanismes de seguiment. Estem a favor de mesures que puguin recuperar el consum responsable del vi, com a producte natural que és, i de fer-ho parlant amb els restauradors. Estem a favor de totes les propostes que puguin plantejar-se en positiu per donar solucions, per millorar una situació conjuntural i també, sobretot, estructural. Estem a favor de fer-ho del braç del sector, i el Govern està en aquesta línia: coneix el problema, té voluntat d'estar al costat del sector i vol donar-hi una resposta adequada.

Dit això, el cap i el cor em porten a fer una reflexió, potser la més important, i que penso que el conjunt de diputats han de sentir. El simple diagnòstic de la situació i plantejament de les diferents propostes plantejades van en la línia de buscar solucions per al conjunt del sector, i està bé i és lògic, però voldria fer notar que la baula més feble del sector és el pagès, és el viticultor, és el que planta el cep, cuida la vinya i fa possible que collim el raïm per tenir els excel·lents vins que tenim a Catalunya i que són tot un orgull de país. Aquests viticultors, que just surten de tres collites molt i molt dolentes per motius de sequera, que molts d'ells han degut d'anar a crèdit per poder mantindre les famílies i les explotacions durant aquests anys, ara no poden, no deuen ser els que pateixen la part més crua de la crisi –seria molt injust. Si volem tenir a Catalunya capacitat productiva, si volem i diem que no podem prescindir de la pagesia, que volem que el camp tingui un relleu natural i que el

territori no quedi a precari ni despoblat, tenim el deure i l'obligació d'estar al seu costat.

Dic això perquè, més enllà de les propostes que avui aprovem, tenim de buscar solucions específiques pensant singularment en els nostres pagesos i pageses, en els nostres viticultors, pensant en el seu precedent, però també en el seu futur, perquè també aquest futur és el futur de Catalunya. El nostre grup parlamentari hi estem compromesos. El Govern ho té clar, i el vot, el més unànim possible, d'avui en pot ser el senyal també del Parlament.

Moltes gràcies.

### **El president**

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

### **Montse Ortiz i Martí**

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, diputats, diputades. Com a penedesenca he crescut entre vinyes. Sé perfectament que quan parlem del sector vitivinícola no parlem només de vi i escumosos; parlem de pagesia, de paisatge, de cultura, de turisme i de la projecció de la nostra identitat al món, i també d'un sector estratègic i de valor afegit que necessita estabilitat i lideratge, però fa anys que no té l'acompanyament institucional. Per això, els problemes d'avui no només són conjunturals; són també resultat d'anys sense estratègia.

Ahir va començar la verema, primerenca i de qualitat. Es trobarà amb els cellers plens, el consum a la baixa, la incertesa sobre el preu del raïm, i a això cal sumar-hi la burocràcia, la desprotecció del raïm català, la manca de relleu generacional i el canvi climàtic. I, davant d'aquesta situació, tenim un govern sense rumb. I n'hi posaré un exemple, conseller. Fa quinze dies, en aquest mateix Parlament, vostè rebutjava l'arrencada de vinya. Cinc dies després, i després d'una nova mobilització dels pagesos, anunciava que obria la porta a negociar aquesta mateixa mesura amb el ministeri. Rectificar, conseller, és totalment legítim; governar a cop d'improvisació, no. I el sector el que necessita, justament, és un departament que lideri i que planifiqui.

I, en aquest context, Esquerra Republicana, encertadament, presenta una moció amb divuit punts, i ho fan després de dirigir les polítiques agràries durant vuit anys dels últims deu. I, probablement, avui la situació seria millor si algunes de les mesures que ara proposen les haguessin impulsat quan vostès governaven. L'aplicació de la llei de la vitivinicultura n'és un exemple –la diputada d'Esquerra s'hi ha referit. Aprovada el 2020, sis anys després no té decret de desplegament i continua aplicant-se amb el reglament del 2004. I, entre d'altres, per exemple, impedeix aplicar figures que permetrien identificar qui produeix, qui elabora i qui només comercialitza amb vi, una transparència imprescindible per protegir i valorar el producte català que tant reivindicuem. Junts hem reclamat reiteradament aquest desplegament; aquest Parlament ho ha aprovat, i per això hem presentat una esmena perquè el Govern ho compleixi.

I, precisament per la incapacitat de marcar un rumb, cal parlar del futur del sector vitivinícol i fer-ho impulsant mesures estructurals, que, al nostre entendre, passen per tres reptes. Primer, gestionar la crisi. Després de dos anys de la sequera extrema que hem patit, tindrem una verema abundant, però, en canvi, l'afrontarem amb excedents i menys consum. Mesures com la verema en verd o la destil·lació de crisi són necessàries, però també és important aplicar-les urgentment. Però també cal incrementar la demanda de raïm. Per això hem presentat una esmena, que hem transaccionat, per incentivar l'ús de most concentrat rectificat en el tiratge dels escumosos i treballar amb el sector per avançar cap a un preu del raïm més estable.

Segon, redefinir el model. La reconversió de la vinya ja es debat com a mesura estructural per afrontar els excedents de raïm, un debat que el Govern no havia previst i que els incomoda. No es tracta només d'arrencar ceps, sinó de decidir quines varietats, en quines zones i amb quins objectius. Defensem que si hi ha d'haver reconversió ha de ser quirúrgica i planificada, vinculada al mercat, al canvi climàtic i al paisatge. L'incendi d'Aiguamúrcia fa uns dies ens va recordar que la vinya protegeix el territori i que la pagesia segueix sent imprescindible. I definir el model també vol dir adaptar-se als nous hàbits de consum, innovar i obrir nous mercats.

Per això nosaltres proposem impulsar vins i escumosos de baixa graduació preservant la seva qualitat, defensar els productes elaborats amb raïm català davant els d'importació, protegir l'arrelament de les empreses estratègiques preservant sempre l'activitat i el compromís amb el raïm català i reforçar la presència del vi català a la restauració. Però s'ha de fer amb el sector, no imposant al sector, i aquest és el sentit de l'esmena que hem acabat transaccionant.

I tercer, cal garantir el futur. I per això defensem que cal avançar en el reg de suport allà on sigui necessari, reduir la burocràcia i la pressió fiscal per a pagesos i productors, garantir que els ajuts arribin quan són útils i afrontar com a prioritat el relleu generacional. Sense joves no hi haurà sector ni empreses ni paisatge per preservar. Per tot això, votarem a favor d'aquesta moció.

I acabo. Conseller, fa quinze dies demanava unitat al sector vitivinícol, però el sector és plural –ho ha estat sempre–, i això no pot servir d'excusa per no actuar. El sector necessita superar aquesta crisi, però sobretot evitar la següent. Cal afrontar els excedents d'avui, però també reduir la burocràcia, la pressió fiscal, facilitar el relleu generacional i redefinir el model d'acord amb el canvi climàtic i el mercat. Per fer-ho, cal un govern que planifiqui, no que improvisi. El sector necessita estabilitat, lideratge i una estratègia de país. Catalunya és terra de vins, i, si volem continuar sent-ho, és necessari que el Govern estigui a l'altura, perquè amb un sector vitivinícol fort hi guanya la pagesia, hi guanyen els elaboradors, hi guanya l'economia, hi guanya la nació i, sobretot, hi guanya Catalunya.

Moltes gràcies.

### **El president**

Per defensar les esmenes del Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

### **Sílvia Orriols Serra**

Catalunya ja produïa vi abans de ser Catalunya. Els grecs van plantar vinyes a Empúries fa més de 2.500 anys, i els romans, a còpia d'enfonsar naus, van deixar sembrat el fons de la Mediterrània amb àmfores curulles de vi de la Tarraconense. Vint-i-cinc segles fent vi amb èxit i sense cap pla integrat de la Generalitat. Les

darreres dècades, els viticultors i cellers del nostre país s'han format, han innovat, han replantat i han arriscat patrimoni personal per mantenir i ampliar el negoci. Han passat de vendre a granel a competir amb els millors vins embotellats del món, sense que hi intervingués cap conselleria. El producte és bo, excel·lent, però el sector s'enfonsa. Unió de Pagesos calcula que vora el vint per cent de la collita d'enguany no es vendrà. Hi ha cellers que ja han advertit que aquest any no adquiriran raïm. El pagès ven per sota dels cinquanta cèntims que li costa produir cada quilo.

I quina és la proposta d'aquest Govern? Doncs abocar 9 milions d'euros públics a la recollida de raïm verd o bé per llençar-lo al contenidor d'orgànic o bé per destil·lar-lo. Aquest any, 2,8 milions de litres de vi negre produït al nostre país s'han convertit en alcohol industrial. Un milió i mig d'euros dels contribuents han servit per crear desinfectant al mòdic preu de cinc euros i mig públics el litre. Vint-i-cinc segles de cultura vitivinícola perquè els cellers del nostre país acabin cobrant de l'Administració per transformar el vi en productes de neteja.

Les autoritzacions per plantar vinya en limiten el creixement a un u per cent anual, una limitació que no ve imposada per les característiques de la terra o pel propi mercat, sinó per un reglament. El pagès no té llibertat de producció perquè els rendiments per hectàrea es fixen a un despatx. No és lícit ni just establir normes homogènies. Mentre al Priorat la vinya s'aferra a costers de llicorella on treure tres mil quilos per hectàrea és una gesta, al Penedès el terreny pla permet extreure'n deu mil. Terres diferents, costos diferents, vins diferents. I, malgrat això, són obligats a compartir quota i tràmit gràcies a una normativa que no té en compte les especificitats de cada indret ni vetlla per l'equilibri del territori.

Els socis són obligats pels estatuts a lliurar tota la producció a la cooperativa, i la cooperativa està obligada a acceptar tota la producció; el raïm bo i el dolent al mateix sac i a preus pactats. Una norma que deia defensar el pagès, però que ha acabat escanyant el mercat. El bon raïm subvenciona el dolent, i els productors no tenen cap incentiu per millorar-ne la qualitat.

Com no ha d'enfonsar-se el sector si no es pot plantar lliurement, si no es pot produir lliurement, si no es pot vendre lliurement? Corpinnat n'és la prova. Fa set anys, nou dels cellers més prestigiosos del nostre país van marxar de la Denominació d'Origen

Cava, tips de la normativa i dels reglaments oficials. Van redactar un reglament propi, més exigent que no pas el públic: verema manual, raïm ecològic, criança mínima de divuit mesos, preu mínim garantit al viticultor. Mentre el sector paga a cinquanta-cinc cèntims el quilo el raïm, ells el paguen a un euro amb deu el quilo. Resultat? El 2025 la Denominació d'Origen Cava va vendre 190 milions d'ampolles, un tretze per cent menys que l'any anterior, que ja havia set dolent. Corpinnat, en canvi, venia un 34,8 per cent més d'ampolles i facturava un vint-i-set per cent més, a vint euros i mig l'ampolla. Mateixa terra, mateix raïm, mateixa sequera. Uns cauen un tretze per cent i els altres creixen un vint-i-set per cent. Aquest abril un celler centenari anunciava que abandonava la Denominació d'Origen Cava i se sumava a Corpinnat. Ja són vint-i-dos els cellers que fugen de la regulació pública.

Contra aquesta realitat, què fa Esquerra? Ens proposa engabiar més el sector i generar-li dependència vers l'Administració per la via dels subsidis. I exigeixen al Govern de la Generalitat que en sis mesos aprovin el decret de la llei de la vitivinicultura, una llei de febrer del 2020. Els he de recordar qui tenia la conselleria d'Agricultura entre el 2016 i el 2024? Vostès. Quatre anys amb la llei desada al calaix i ara, asseguts a la bancada de l'oposició, els hi ve la pressa.

Nosaltres no venim a intervenir més el mercat ni a subvencionar la destrucció del raïm i de les vinyes. Venim a demanar que es garanteixi que a les grans superfícies, cellers i restaurants del país hi predomini el producte de casa nostra. Als anys cinquanta, Cuba era el primer exportador de sucre del món. Van arribar els plans, les quotes i les cooperatives estatals que tant agraden a les esquerres; avui Cuba importa sucre. Amb vostès al volant acabarem subvencionant la destrucció del propi raïm per comprar vi i cava de fora.

Una mica de seny i ordre.

### **El president**

A continuació, els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes poden fixar llur posició. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

### **Eva García Rodríguez**

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Honorable conseller, diputats... Aquesta moció que ens presenta Esquerra sobre un dels sectors més importants de Catalunya, senyora Bergés, doncs, parla d'un sector que genera riquesa, que genera exportacions, ocupació, paisatge i identitat. Un sector que mereix molt més que aquestes paraules grandiloqüents d'Esquerra Republicana. Perquè aquesta és precisament la primera reflexió. Aquesta moció, senyora Bergés, està carregada de bones intencions. De fet, és una declaració d'intencions de dalt a baix. Està plena de bones paraules, de plans, de programes, estratègies, de compromisos... Però aquí és per on vull començar, senyora diputada.

Perquè, escolti'm, què van fer vostès quan governaven? Perquè ara s'han adonat de que tot això és molt important, de que el sector està, diguem-ne, en un estat lamentable. Però, què van fer vostès durant els darrers vuit anys que han governat, malauradament, a Catalunya? Què han fet? Perquè ara han descobert vostès la sopa d'all, molt bé. Però, què han fet? Què poden explicar que han fet vostès? Parlen de comercialització, de relleu generacional, de costos, d'aigua, de crear infraestructures, de mercats internacionals, perquè veuen que el sector està passant un moment absolutament dramàtic. Però vostès resulta que són els que han governat Catalunya durant els darrers anys.

I, mirin, aquesta moció seva arriba tard, arriba molt tard; ja l'hi han dit altres grups. Perquè el sector fa molt de temps, mentre vostès estaven governant, que estava reclamant solucions. Miri, tots sabem que el consum ha baixat, i molt, no només a Catalunya; en el conjunt d'Espanya ha baixat molt el consum de vi i el consum de cava. És evident també que els costos s'han disparat, que hi han excedents, i és evident que molts viticultors estan passant dificultats. Però resulta que les seves receptes de l'esquerra, doncs, tots sabem que no funcionen. Tampoc en això.

I, miri, vostès ens parlen d'intervenció pública. Quina barbaritat, senyora Bergés! Nosaltres pensem exactament el contrari. Per exemple, parlen de programes de subvencions, però nosaltres li preguntem: subvencions per a qui? Per a qui i per a què, i com? A qui, als grans, als petits, als viticultors petits, als cellers? A qui, a qui aquestes subvencions? Perquè, a més, qui ho decidirà? Perquè, si ho decideixen els socialistes, les subvencions..., miedo me da –miedo me da. Llavors, qui decidirà

les subvencions per a qui han de ser, senyora Bergés? Vostès? Els socialistes? Els Comuns? Déu vulgui que no sigui així, eh?

Perquè, clar, els pagesos, miri, no volen viure permanentment de la subvenció, com vostès fan veure; el que volen és poder viure del seu treball. I això s'aconsegueix amb menys burocràcia, amb menys costos, amb més competitivitat i amb més mercats. També vostès plantegen en algun punt de la moció donar sortida als excedents de raïm a través del most concentrat –ho diuen exactament d'aquesta manera–, però el problema de fons no és aquest, i altres grups també l'hi han dit. El problema no és que..., el problema és que no es ven prou vi –no només–, i no es ven perquè el que..., i, per tant, el que hem de fer és vendre més i incrementar els mercats, incrementar les exportacions. Però no, escolti'm, el que vostès demanen en aquesta moció.

I, miri, també ens preocupa la filosofia que hi ha darrere d'alguns punts que parlen de preus. Perquè continuen vostès insinuant –de fet, ja no és una insinuació, sinó que és una afirmació directa– que l'Administració ha de determinar quin és el preu correcte –ho diuen d'aquesta manera– del raïm. Què vol dir «el preu correcte del raïm»? Nosaltres defensem el lliure mercat com a democràcia avançada que som; nosaltres sí. Vostès volen intervenir el mercat, també en això. Nosaltres defensem la competència i la lliure competència. Perquè els preus s'han de formar lliurement, no amb la imposició de la Generalitat.

I encara ens preocupa un punt molt important, que és el referit als restauradors. I aquí han arribat a una transacció amb el Grup de Junts, i això sí que em preocupa molt, perquè estic completament segura de que Junts ja no saben on són, i és evident que no saben on són. Perquè resulta que continuen obrint la porta a que l'Administració entri a valorar la política de preus dels establiments. Escolti'm, és que no és el Govern de Catalunya qui li ha de dir a un restaurador a quant ha de vendre una ampolla o a quant ha de vendre una copa de vi. *(Alguns aplaudiments.)* Això és... De la mateixa manera que no s'ha de dir a ningú a quin preu ha de vendre un cafè o unes mongetes amb botifarra. Per favor, només faltaria. Això és una barbaritat. Vostès no són ningú per dir-li a un restaurador a quin preu ha de vendre

una ampolla o a quin preu ha de vendre una copa de vi. Això simplement és una barbaritat.

I, miri, senyora Bergés, si volem apostar realment pel vi i pel cava català, també del Penedès..., per això els hi demano un brindis per la selecció espanyola.

Visca Espanya!

### **La vicepresidenta primera**

A continuació, és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

### **Alberto Tarradas Paneque**

Moltes gràcies, presidenta. Senyor conseller, diputats, bona tarda. Si hi ha algun producte que és representatiu del Mediterrani són, sens dubte –juntament amb l'oli d'oliva, evidentment–, els nostres vins, un element que ha conformat part de la nostra manera de ser, del nostre caràcter, de la nostra història. Un cultiu que ens acompanya des de fa més de 2.500 anys, des de que unes embarcacions gregues van desembarcar a les platges d'Empúries portant la vinya a casa nostra. Des d'aleshores, generacions de viticultors han modelat el nostre paisatge i han convertit el vi en una part essencial de la nostra identitat.

De fet, el mestre Josep Pla, que tantes vegades l'encertava, ho deia millor que ningú: «El vi ha fet per crear les coses de més qualitat, per produir espurnes d'intel·ligència, per afinar els sentits i el gust, i ho ha fet d'una manera inenarrable. El vi constitueix, per tant, un element inseparable de la vida.» I creiem que tenia tota la raó. Perquè el vi no és només un producte agrícola; és cultura, patrimoni i és també part de la nostra identitat. I si hi ha algun lloc on aquesta història, doncs, continua molt viva i manté aquesta tradició directa des de fa més de dos mil anys, és la província de Girona.

La Denominació d'Origen Empordà agrupa avui més de 262 viticultors, 51 cellers i prop de 1.830 hectàrees de vinya distribuïdes en cinquanta-cinc municipis. Cada any comercialitzen prop de més de 6 milions d'ampolles, un quinze per cent de les quals s'exporten, portant el nom de l'Empordà i engrandint la marca Espanya arreu del món. *(Alguns aplaudiments.)*

Però avui, ja que des de VOX volem sumar-nos a aquests punts que li puguem donar suport d'aquesta moció, també vull reivindicar una part que és important, molt relacionada amb aquest sector i que masses vegades ha quedat en l'oblit. Un sector que tots vostès, d'una manera o d'una altra, han deixat agonitzar. Parlo del suro, perquè no hi ha vi sense tap i no hi ha tap sense suro. *(Remor de veus.)* Un sector únic i irremplaçable, perquè les suredes només creixen en determinats llocs del Mediterrani, i a Espanya en som molt afortunats perquè tenim les deveses al sud de la península... Podrien fer una miqueta de silenci, si us plau? *(Pausa.)* D'acord.

### **La vicepresidenta primera**

Un segon, diputat. Si us plau, és veritat que hi ha molt de soroll de fons. Demanariem que respectessin la persona que està intervenint.

### **Alberto Tarradas Paneque**

Perquè, com deia, a Espanya en som molt, d'afortunats, perquè tenim suredes no només a la part sud de la península, no només a les grans deveses d'Extremadura i de Huelva, sinó que a Girona tenim un sector i hem tingut històricament un sector molt important amb relació al suro. A les Alberes, però també les Gavarres van ser durant molts anys un ecosistema viu, on el suro, on la ramaderia i la indústria generaven centenars de llocs de treball a municipis com Palafrugell, Cassà de la Selva, Llagostera, Sant Feliu de Guíxols. Però la manca d'atenció de l'Administració, els elevats costos, la competència deslleial... Perquè pelar el suro és un procés que encara avui en dia es fa principalment d'una manera manual, eleva molt els costos i fa que els nostres productors no puguin competir amb l'exterior. Però a tot això se li suma la hiperregulació i la burocràcia climàtica que ha portat aquest sector al límit i a punt de desaparèixer.

L'abandonament del sector surer també ha abandonat els nostres boscos. En nom del progrés, en nom del canvi climàtic, cada vegada es pela menys suro, cada vegada hi ha més traves per poder gestionar els nostres boscos. I les conseqüències els gironins les coneixem molt bé. Tenim encara molt present aquell gran incendi del 2012, tenim molt present l'incendi que hem viscut recentment a la Bisbal. I els dos incendis tenien una qüestió en comú, que és que els dos s'han iniciat a boscos surers.

El noranta-tres per cent de les Gavarres és de titularitat privada; han impedit als propietaris gestionar els seus boscos fins al punt de deixar-los abandonats i convertits en un autèntic polvorí. De fet, a les Gavarres han prohibit fins i tot a les empreses recollir el bruc, un matoll que quan s'abandona acaba sent, en fi, la presa perfecta perquè el foc corri ràpid. I a la primera guspira, a la primera espurna, doncs, ja tenim aquí el desastre. I no, el que vam viure no va ser obra del canvi climàtic, tampoc va ser només unes obres a les vies. Els responsables han estat vostès. Han estat dècades d'abandonament polític i d'atac a l'economia tradicional, als nostres boscos i al sector primari.

Per tant, avui votarem a favor de tots els punts que puguem d'aquesta moció. Reconeixem sobretot la importància vital del sector vitivinícola, però avui també volem reivindicar la indústria surera gironina i catalana. Els productors de bruc que vostès no deixen treballar i condueixen a la ruïna, els pagesos, els pastors i els caçadors. A tots aquells que viuen de la terra i amb la terra, ens en recordem avui, d'ells, i no haguem de fer-ho d'aquí a uns anys, quan ja sigui massa tard. Perquè no ho solucionen les subvencions ni les ajudes directes, el que ho soluciona és deixar treballar als qui saben com ells saben. Per tant, des de VOX no volem oblidar-nos d'ells i treballarem per reconstruir tot allò que vostès amb les seves polítiques han destruït.

Gràcies.

### **El president**

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

### **Núria Lozano Montoya**

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... Si m'ho permeten, començaré amb una reflexió, i és que crec que algunes intervencions no són precisament la prova de la relació entre vi i intel·ligència. Per tant, crec que fer aquestes analogies..., no acaben de correspondre's, doncs, amb la realitat dels efectes que produeixen determinats productes.

Dit això, darrere de cada ampolla de vi estarem d'acord amb que hi ha molt més que un producte. Hi ha una família que treballa la terra, hi ha un paisatge que es conserva, hi ha biodiversitat, hi ha pobles que lluiten també per continuar vius, hi ha cultura, gastronomia i una manera d'entendre el nostre país. Per això, quan parlem de política vitivinícola, no estem parlant *només* d'un sector econòmic, sinó del territori que volem deixar a les generacions futures.

I la realitat és que és un sector que travessa una situació complicada: crisi climàtica, episodis intensos de sequera –en el passat–, onades de calor com les actuals que estem vivint, també l'increment de costos de producció, els canvis en els hàbits de consum, la caiguda de les vendes en alguns mercats, les dificultats per garantir el relleu generacional; també en molts mesos, durant aquest any i escaig aproximadament, la incertesa derivada de tensions comercials en alguns dels mercats destinataris habituals de les nostres exportacions, que afecten un sector com aquest. Tot plegat, doncs, configura un escenari bastant complex per als nostres viticultors i per als nostres cellers.

I, davant d'aquesta situació, compartim el sentit general de la moció que avui debatem i que votarem favorablement. Però també volem aprofitar aquest debat per posar algunes idees sobre la taula. La primera és que no hi ha política climàtica sense pagesia i que, per tant, quan li demanem al sector agrari que sigui més sostenible, més resilient, més eficient, és evident que aquest és el camí, però no li podem exigir que sigui protagonista de transició ecològica mentre el condemnem a una transició cap al tancament de les explotacions. I, per tant, aquest és un equilibri complicat però que s'ha d'intentar obtenir. Per això, les polítiques climàtiques han d'anar acompanyades de polítiques econòmiques que garanteixin la viabilitat de les explotacions.

I la segona idea és que el principal problema del sector no és només produir, sinó que és poder *viure* produint. La millor política agrària no és la que compensa les pèrdues un cop ja s'han originat, sinó la que permet que els viticultors cobrin un preu just per la seva feina i per la seva producció. No és acceptable que qui assumeix el risc climàtic, el risc productiu, la part més feixuga de la feina, sigui massa sovint qui acabi rebent la part més petita del valor que genera una ampolla de vi. Per això, és

imprescindible fer complir la llei de la cadena alimentària amb garantia de contractes de caràcter transparent.

La tercera idea és que adaptar-nos al canvi climàtic no pot voler dir reproduir receptes més pròpies del passat. Cal avançar cap a una gestió més eficient de l'aigua, invertir en innovació, en noves varietats més resistents i en infraestructures que facin possible aquesta adaptació. I això també significa donar suport a les comunitats de regants, que sovint no disposen dels recursos necessaris per a la seva modernització, i afrontar els reptes d'un clima cada cop més extrem. No es tracta de parlar de reg a qualsevol preu, però sí de garantir que l'aigua disponible es gestioni amb intel·ligència, equitat i sostenibilitat.

També hem de ser conscients que moltes de les dificultats del sector no depenen dels nostres viticultors. Quan una decisió presa a milers de quilòmetres, com la ratificació del Mercosur o aquesta amenaça d'aranzels, posa en risc les exportacions dels nostres vins i escumosos, les administracions no poden limitar-se a observar. Cal acompanyar especialment petits i mitjans cellers perquè puguin competir en un context global cada vegada més complex.

Quart. Cal donar resposta a la baixada de les xifres de comercialització, però trobant un equilibri complicat, però que trobem que la moció situa de manera encertada, perquè cal buscar aquest equilibri des de la responsabilitat, conciliant la cultura enològica del país amb el foment del consum responsable. En primer lloc, per exigències de salut –crec que no cal que entrem amb major grau de detall–, també per la prevalença de determinades malalties, però sobretot també tenint en compte d'altres elements, com la seguretat vial, que ha influït, i no poc, en aquestes xifres de consum. I, clar, jo entenc que alguns se'n vagin a la posició maximalista. Tothom recordem el que va dir l'expresident Aznar quan va haver-hi un canvi de normativa i es va limitar el consum d'alcohol vinculat a determinades activitats perilloses: que qui era la normativa per dir-li el que havia de fer. Doncs bé, la seguretat vial també és un element a tenir en compte. Y viva el vino, pero con control, ¿vale? (*Remor de veus.*)

I una última qüestió –i amb això acabo. Defensar el sector vitivinícol·la és defensar la pagesia, defensar la pagesia és defensar el territori i defensar el territori és defensar

un model de país que no es resigna a perdre biodiversitat, paisatge, ocupació i arrelament. I per això donarem suport a aquesta moció.

Moltes gràcies.

### **El president**

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

### **Montse Bergés i Saura**

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, volia dir que jo, de fet, avui exposo la feina de la companya diputada Lluïsa Llop, que és qui ha fet aquesta moció, treballant-la amb el sector i també treballant-la amb els grups que heu presentat esmenes. I també vull agrair les aportacions dels grups que han presentat esmenes i la voluntat de negociar i arribar a acords del diputat Cornellà, la diputada Ortiz i el diputat Paladella.

Com ja s'ha dit, hem acceptat l'esmena de la CUP, afegint el Gremi de Vinyataires Lliures a la moció. També hem transaccionat dos esmenes amb Junts i dos més amb el PSC –aquí no hi ha el diputat Paladella. En el cas de Junts, considerem que ha millorat el text i, en el cas del PSC, ampliant aquests terminis de sis a set mesos, tenint en compte que si el Govern compleix ja està bé aquest mes de més que els hi donem per a aquests terminis.

Bé, molt breument perquè, diputada García, és lògic que no estigui d'acord amb molts punts de la moció. Vull dir, el pensament ideològic del Partit Popular i el d'Esquerra Republicana tenen moltes diferències. El que sí que, com que ha fet aquesta crítica tan gran a que demanem subvencions... Ha parlat de que no hi ha concrecions, i jo crec que si alguna cosa fa aquesta moció, amb els divuit punts i subpunts, és concretar justament per poder tenir accions que es puguin mesurar i que siguin útils i pactades, totes elles, amb el sector, perquè, si no, no té sentit. Clar, a l'última moció que van defensar tant aquí com les PRs de la CARPA jo crec que ara faria... Repassi-s'ho, perquè han demanat moltíssims ajuts –moltíssims. Per tant, la coherència també és important.

Diputada Ortiz, nosaltres, des del Govern i des de l'oposició, treballem, des de cada lloc, amb les mesures i la força que tenim. I, per tant, això és el que estem fent ara

també des d'aquí. Com he dit, aquesta moció defensa tota la cadena de valor, des del viticultor fins al consumidor. Combina mesures urgents amb reformes estructurals. Defensa la renda pagesa, la indústria, les denominacions d'origen, la promoció, la transparència, etcètera. I, per tant, esperem que aquesta moció tiri endavant i que el Govern pugui dur a terme aquestes accions que tant necessita el futur de la viticultura al nostre país.

Moltes gràcies.

### **El president**

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-sisè de l'ordre del dia.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, els he de comunicar que el diputat Andrés Garcia Berrio, del Grup Parlamentari Comuns, ha retirat les seves delegacions de vot per a les sessions plenàries d'aquesta tarda.

### **Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure**

302-00288/15

El vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

### **Jordi Albert i Caballero**

Bé; gràcies, president. Consellera, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, bon dia a tothom. Gràcies, consellera, per haver vingut. També vull donar les gràcies al flamant conseller de Drets Socials, l'honorable conseller Raúl Moreno, que no pot estar avui aquí perquè està venint precisament d'assumir les seves responsabilitats com a conseller a Madrid i, per tant, ha hagut d'estar ara mateix de viatge i s'ha excusat. Per tant, entenem perfectament aquesta situació i agraïm a la consellera de Territori que s'hagi acostat per representar el Govern en aquesta moció.

Com ja hem explicat i com ja vam explicar en el seu moment a la interpel·lació, a Catalunya és evident que tots i totes estarem d'acord amb que hem de garantir els drets dels infants i adolescents a la participació en el lleure educatiu. D'això segur que no n'hi ha cap mena de dubte. D'altra banda, hi ha normativa que també rebla aquesta qüestió. I, per tant, en la Convenció de les Nacions Unides, en allò que fa referència als drets de la infància, en el seu article 31, trasllada precisament el deure a totes les administracions de garantir la participació de tots els infants en el lleure, en l'educació, en tot l'àmbit recreatiu i que, per tant, doncs, cap infant es quedi sense l'oportunitat de participar del lleure educatiu.

Per tant, és evident que totes les administracions tenen un deure al respecte. Ara bé, tots els infants poden participar del lleure educatiu al nostre país? La resposta també la sabem tots i totes: no. El 53,6 per cent –per tant, més de la majoria– no participen d'aquestes activitats. Per tant, és evident que no estan complint amb el deure de les administracions de garantir aquesta participació.

Però, d'altra banda, el 2025, per exemple, 345.768 infants i joves van poder participar en les 6.911 activitats de casals d'estiu que es van organitzar. Són dades del Departament de Drets Socials. Són dades, en aquest cas, de Joventut. Això vol dir que tenim camí per recórrer. Però, d'altra banda, també és cert que en els darrers anys s'ha fet un impuls i una aposta clara per garantir aquest dret dels infants i els joves.

Aquesta moció, precisament, el que vol és continuar recorrent aquest camí i vol continuar en la línia de defensar precisament aquells infants i joves que viuen en la vulnerabilitat i que, per raons econòmiques, no poden accedir a aquests casals d'estiu: sis-cents euros per un mes, noranta euros per quatre dies, 360 euros per dues setmanes... Són imports que moltes famílies del nostre país no poden pagar i que es veuen obligats a afrontar perquè no tenen cap altre remei, perquè els pares i les mares treballen, perquè els nens no es poden quedar sols a casa i perquè també els nostres avis mereixen un descans.

Però no és només això, perquè els casals d'estiu no són un espai on els infants i joves hagin d'anar perquè no poden quedar-se a casa sols, sinó que són un espai de relació, de comunitat, d'intercanvi, d'experiències, de coneixement, d'educació,

de compartir amb els altres, de deixar de banda les pantalles i tenir relacions cara a cara, mirant-se als ulls. Per això són tan importants.

Per això, Esquerra Republicana hem presentat aquesta moció, una moció per bonificar amb un import de caràcter universal totes les famílies del país sense eximir d'aquelles ajudes que actualment ja s'estan donant. A més, fer-ho amb el món local i, a més, fer-ho també pensant en que cal adaptar tots els espais a la crisi climàtica que és evident que estem patint i que, per tant, combatem les altes temperatures i necessitem espais adequats per fer-ho. Però, això ho pot fer sol el món local? No. Això ho poden fer només les entitats de lleure? No. Això ho han de fer precisament amb el suport també de l'Administració de la Generalitat.

Per això és important també obrir una línia de suports en aquest sentit i que aquestes bonificacions que vagin directes a les famílies també es treballin d'acord amb el món local. I, d'altra banda, garantir –garantir– que cap infant del nostre país es quedi sense el casal d'estiu, sense l'oportunitat de gaudir aquesta experiència única, que és passar l'estiu entre companys i companyes, entre rialles, divertint-se i aprenent a viure.

Gràcies.

### **El president**

Moltes gràcies, senyor diputat. Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. En primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Guillem Mateo Sellas.

### **Guillem Mateo Sellas**

Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades, públic assistent... En primer lloc, vull començar aquesta intervenció agraint al company i diputat Jordi Albert la seva predisposició sempre al diàleg i a la transacció. I, quan hi ha voluntat d'acord, les polítiques públiques avancen, i avui en tenim un bon exemple. I és per això que el nostre grup, Socialistes i Units per Avançar, votarà a favor dels punts 1, 2 i 5. I, per contra, ens abstindrem en els punts 3 i 4. Tres vots favorables, dues abstencions, que reflecteixen una mirada constructiva, responsable i centrada en l'interès dels infants i adolescents del país.

I, entrant ja en matèria, dir que en el punt 1 hem acordat una transacció amb el Grup d'Esquerra Republicana que entenem que reforça el marc estratègic del lleure educatiu i sobretot també de la lluita contra la pobresa infantil. La bonificació universal pot tenir un impacte real en milers de famílies. I si ho fem bé –si ho fem bé–, no serà només una ajuda econòmica; serà una política d'equitat i una política real. I votarem també a favor del punt 2, que diu: «Garantir que cap infant o adolescent quedi sense possibilitats de gaudir del lleure educatiu durant l'estiu ni durant altres períodes de vacances escolars per raons econòmiques ni per altres barreres.» I aquest, per nosaltres, és un principi irrenunciable. Parlem d'un dret educatiu, d'un espai de creixement personal i de comunitat.

I sobre el punt 3, tot i que inicialment hi volíem votar a favor, malauradament, amb l'esmena acceptada, ens veiem obligats a fer una abstenció, ja que el nou redactat situa la climatització en una convocatòria de subvencions que recau principalment sobre els municipis. I creiem que cal una aproximació més equilibrada entre la Generalitat i el món local, perquè la majoria d'espais de lleure són municipals i les adaptacions cal que siguin planificades de forma conjunta. Perquè el Departament d'Educació i Formació Professional ha prioritzat una urgència que tots en coneixem la magnitud i que és estructural: l'adequació tèrmica dels centres educatius, ja que més d'una quarta part d'aquests centres varen ser construïts abans del 1960, i la majoria d'ells abans de que hi hagués la normativa vigent quant a eficiència energètica. I les actuacions en marxa així ho demostren: 20 milions d'euros per millorar el confort de forma immediata i 100 milions d'euros en els pressuposts del 2026 per climatitzar els centres –100 milions, 100 centres climatitzats. I per això ens hi abstindrem.

I, quant al punt 4, també ens hi abstindrem, com ja he avançat, perquè, tot i que compartim el fons i l'objectiu –la gratuïtat dels menjadors escolars–, no podem estar d'acord amb la via proposada. I, en l'últim punt que s'ha afegit en aquesta moció arran d'una esmena acceptada pel Grup d'Esquerra Republicana, dir que hi votarem a favor, ja que entenem que garanteix les activitats de lleure educatiu perquè siguin inclusives i adaptades als infants i adolescents amb discapacitat. I aquesta és una mirada que compartim de totes totes: participació plena, igualtat de condicions i creixement entre iguals.

I, per acabar, aquesta és una moció que creiem sincerament que avança en la direcció correcta i, des del nostre grup, Socialistes i Units per Avançar, hem intentat aportar-hi rigor, mirada social i voluntat d'acord. I la conclusió és la següent: tres punts favorables, dues abstencions i un missatge molt clar. Quan parlem de lleure educatiu, parlem d'igualtat d'oportunitats, parlem de cohesió social i parlem del benestar dels infants i dels adolescents a Catalunya.

I permetin-me acabar amb una idea molt poderosa que sempre sempre ens ha de guiar i hem de tenir molt present: un país és fort quan cuida els seus infants i és just quan els ajuda a créixer en igualtat.

Moltes gràcies.

### **El president**

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

### **Montserrat Berenguer Messeguer**

Bona tarda. Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades... Gràcies al diputat Jordi Albert per la presentació d'aquesta moció. És encertada, una aposta pel lleure educatiu per a tots els infants, perquè efectivament és un dret avalat per l'ONU. És un dret reconegut, però no garantit. És essencial per a aquest desenvolupament físic, mental, social, una eina clau per al procés d'aprenentatge, vivencial, de socialització. És important també disposar d'aquells entorns segurs, accessibles. Un requisit necessari perquè qualsevol infant, amb independència de les seves capacitats físiques, cognitives, sensorials, hi pugui participar en igualtat d'oportunitats.

Tot i que es desenvolupen fora d'aquest currículum escolar i de l'àmbit familiar, tenen una rellevància i una intencionalitat pedagògica. I en això vull aturar-me i fer un matís. Quan parlem de lleure educatiu, no és un pàrquing d'infants amb l'única finalitat de custodiar, entretenir infants. No és una eina buida de conciliació familiar, sinó que al seu darrere hi ha d'haver, hi ha un projecte amb intencionalitat pedagògica i educativa. Perquè el contrari es reduiria a un servei purament assistencial i es desvirtua aquesta potencialitat educativa i transformadora. Tampoc

és un espai on s'han de projectar frustracions, il·lusions dels pares, dels adults. Aquell infant que ha de fer futbol sí o sí perquè ha d'arribar a ser Messi. Això respon a un propòsit dels pares, dels adults, més que al desig i al gust del propi infant.

Hem d'entendre el lleure educatiu com espais de participació activa, d'educació en valors, de gestionar tolerància a la frustració. I en aquesta moció es plantegen punts importants. Es parla d'adaptar espais i les instal·lacions on es duen a terme aquests casals i aquestes activitats d'estiu, adequar a les situacions climàtiques i d'altres temperatures. M'adreço al diputat del PSC que deia la climatització. Escolti, a Lleida, infants de tres anys, que no hi hagi aquesta climatització, poden agafar cops de calor. I passa. Això no ens ho podem permetre. Vull dir, que la qüestió és més seriosa del que sembla.

Implementar la gratuïtat dels menjadors escolars durant tota l'etapa educativa – àpats saludables. En aquesta mateixa línia, des del Partit Popular, també els diputats de la Comissió d'Educació hem efectuat propostes entorn d'aquesta mateixa línia: la gratuïtat de l'etapa educativa dels zero als tres anys, la dispensa de fruita de manera regular a tots els centres educatius, foment d'àpats saludables. Però no oblidem les xifres de pobresa infantil que assolen Catalunya, les xifres de la vergonya. Un de cada tres infants viu en situació de pobresa o exclusió social: 34,8 per cent. Ens superen ja Romania i Bulgària. Una autèntica vergonya.

Hem fet dues esmenes. Agraïm que hagin estat acceptades, per la seva capacitat de diàleg i entesa, diputat Jordi Albert. Anàvem més enllà d'aquestes vacances d'estiu: incloure altres períodes de vacances no lectius –podríem parlar de Nadal–, i l'esmena que entenem que suma a la moció resultant quan parlem d'aquest lleure més accessible i inclusiu. Hi ha activitats de lleure que no són realitzables còmodament per totes les persones, aquells infants i adolescents amb algun tipus de discapacitat, limitació. I ja va sent hora que la societat canviï aquesta mirada, que es redueixin al màxim barreres, les que siguin, per garantir aquesta participació amb totes les igualtats de condicions per a tots els infants i adolescents, amb independència també del seu diagnòstic.

Això passa per una transformació també en el disseny, l'arquitectura i la pròpia organització i planificació d'activitats, i promoure aquesta interacció natural entre

iguals. Hi ha activitats ja de tipus comunitari que són accessibles –jocs de taula tipus cultural. Fins i tot hi ha moltes formes d'adaptar els esports. Quan un infant juga, es condueix com un poeta, crea el seu propi món. Ens ho deia Sigmund Freud: afavoreix aquest esperit creatiu. «Els nens i nenes no juguen per aprendre, sinó que aprenen perquè juguen», Jean Piaget. «El joc és la forma més alta d'investigació posada en valor», Albert Einstein.

I vull acabar amb el record per en Josep Vallverdú –el nostre profund condol i sentiment també a la família i amics–, per la seva reconeguda i prestigiosa trajectòria, aportacions i de referència a la literatura infantil i juvenil. Com ell deia, els llibres ens fan viure la lectura, i el plaer de la lectura també forma part d'aquest lleure educatiu.

Moltes gràcies.

### **El president**

Gràcies, senyora diputada. I, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Anna Feliu i Moragues.

### **Anna Feliu i Moragues**

Molt bé; moltes gràcies, president. Diputats, diputades... Jo crec que la majoria dels que som aquí ho sabem: Catalunya té moltes riqueses i una que clarament ens diferencia dels altres països és precisament aquesta xarxa d'educació en el lleure que tenim aquí en el nostre país. Parlem d'esplais, parlem de caus, parlem dels casals d'estiu, de les colònies, dels clubs esportius, de les entitats. En definitiva, parlem d'una societat viva, una societat compromesa i arrelada al territori que des de fa dècades acompanya els nostres infants i joves en una etapa molt important i fonamental de la seva vida.

L'educació en el lleure és, doncs, una d'aquestes grans fortaleeses que té el nostre país, perquè hi ha aprenentatges que no es fan a l'aula. L'aula té uns aprenentatges, però en aquest altre espai es creen les persones també des d'una perspectiva molt important. I és precisament en aquestes activitats quan millor s'aprèn a conviure, a treballar en equip, a respectar els altres, a assumir responsabilitats, descobrir

capacitats o guanyar autonomia i confiança. I això, evidentment, també és educació, i per això votarem a favor d'aquesta moció.

La votarem a favor perquè compartim que evidentment cap infant ni cap adolescent ha de quedar exclòs d'aquesta educació en el lleure, ja sigui per motius econòmics o per qualsevol altra barrera. De fet, l'aportació de la diputada Berenguer –ja l'hi he dit en persona– crec que, diputat, ha millorat també aquesta moció. I, per tant, jo crec que és molt important, perquè amb el lleure eduquem, com deia, en valors, creant vincles i també oferim oportunitats que deixen empremta.

Però aquest model no és per casualitat, sinó que és gràcies a milers de monitors que hi dediquen esforç i vocació, també a les famílies, que evidentment confien en aquest sistema, i amb el compromís del món local.

I permeti'm que també dediqui unes paraules al món local. I, de fet, les nostres esmenes han anat també molt adreçades en aquest àmbit, perquè cada estiu als pobles de tot Catalunya, també en els més petits, els ajuntaments obrim escoles i equipaments, cedim espais municipals, preparem les piscines perquè els infants puguin aprendre a nedar, puguin gaudir de l'estiu, i oferim instal·lacions a les entitats que fan possible que hi hagin activitats d'educació en el lleure a prop i accessibles a tothom, a prop de casa seva i, per tant, que no s'hagin de desplaçar. És una feina que a vegades potser no es veu, però que hi és i que fa que els nostres pobles tinguin aquest valor afegit.

I, precisament perquè els ajuntaments i les entitats ja s'esforcen moltíssim, creiem que no poden assumir altres responsabilitats sense els recursos pertinents. Per tant, si, com a aquest Parlament, avui decidim que cal aportar unes bonificacions o tenir uns equipaments millor adaptats, jo crec que aquestes ajudes les ha de dur a terme la Generalitat de Catalunya, perquè realment és qui té aquesta capacitat econòmica, i els municipis ja tenen moltes responsabilitats afegides.

Per això també celebrem que aquesta moció incorpori la nostra esmena per establir una convocatòria de subvencions destinada a adaptar els espais on es desenvolupen els casals i les activitats d'estiu davant aquestes altes temperatures, que evidentment és una realitat. Com deia la diputada que m'ha precedit, necessitem

uns espais segurs i uns espais adequats enfront d'aquest canvi climàtic. Però, com deia, aquesta inversió no pot recaure només a esquenes dels municipis.

També havíem proposat que la bonificació arribés fins als setze anys en lloc dels disset, i això tenia una motivació. I ho fem perquè la majoria dels programes d'educació en el lleure acaben als setze anys. I també perquè pensem que amb aquesta edat ja es comença a vegades una nova etapa; molts nois d'aquesta edat, als setze anys, ja comencen a tindre també la seva primera feina d'estiu, el seu primer sou, les seves primeres responsabilitats. I també creiem que això forma part d'aquest procés educatiu i que també mereix ser incentivat. I, de fet, molts ajuntaments incentivem la contractació de joves durant l'època d'estiu per donar-los aquesta primera oportunitat laboral. Perquè també treballar és aprendre. És aprendre el valor de l'esforç, el compromís i de la feina ben feta i sobretot també del cost de la vida.

Bé, diuen que per educar un infant cal una comunitat; a Catalunya tenim una àmplia comunitat. Creiem que cuidar l'educació en el lleure no és només organitzar activitats d'estiu, és cuidar una de les millors expressions de la nostra societat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–, és reforçar la cohesió dels nostres pobles i ciutats i, sobretot, invertir en el país que volem tenir demà.

Moltes gràcies.

### **El president**

I, finalment, per defensar les esmenes presentades pel Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

### **Rosa Maria Soberana i Bonet**

Ens presenten una moció per reiterar la mala política que patim a Catalunya, política basada en més despesa, en més subvencions, en més assistencialisme, i ni un sol esment de com es cobraran aquestes despeses.

Hi ha una paraula que hauria de posar en alerta qualsevol contribuent. La paraula és «gratuït». No, res és gratuït: ni el menjador, ni el casal, ni la sanitat, ni les piscines. Res. Tot s'ha d'acabar pagant. I ho fa qui cotitza, els que cada dia, amb la seva feina,

amb els seus impostos..., els que mantenen i fan una jornada laboral eterna, el que cotitza, el que, tot i així, arriba amb dificultats a finals de mes.

Esquerra proposa un menjador escolar gratuït durant tota una etapa educativa i bonificacions universals per als casals d'estiu. En tota la moció no hi ha ni una sola xifra del cost ni una sola proposta de finançament. Quan un no explica quin és el cost que té la mesura que vol aplicar és perquè no pensen pas pagar-la vostès. Que bonic, que fàcil és parlar, perquè saben perfectament que això no és viable.

Segons l'informe de l'Educo, la universalitat del menjador només a la primària pública ja suposaria uns 311 milions d'euros addicionals cada any. I Esquerra, ja que s'hi posen, ho fan a l'ample: infantil, primària, tant pública com concertada. Vinga, tots, amb pala! Centenars de milions d'euros anuals, sense que ningú expliqui d'on sortirà cap d'aquests recursos.

I al cost hi hem d'afegir la injustícia del model que proposen. Actualment, a Catalunya hi ha prop de 87.000 infants en situació de pobresa que encara no reben cap beca de menjador. Aquesta hauria de ser la seva prioritat, no troben?

Aliança Catalana defensem el cent per cent dels ajuts a qui realment els necessita. No es poden posar al mateix sac les famílies que amb prou feines arriben a final de mes que les que tenen uns ingressos que els hi permeten poder pagar perfectament. La universalitat indiscriminada dilueix els recursos públics i perjudica els que haurien de ser una prioritat. Ajudar tothom no és justícia social; és menystenir i deixar d'ajudar els que més ho necessiten.

El més greu és que aquesta proposta la fa Esquerra; ells, que van dirigir el Departament d'Ensenyament durant set anys, no ho van fer. Durant set anys, no van fer re; ara sí, ara volen ser les Germanetes de la Caritat, els que volen fer veure que venen a salvar el món, perquè saben que no ho faran.

Esquerra, el soci que va facilitar la investidura del president Illa, els que han aprovat els pressupostos, els que donen lliçons i treuen la poteta sempre que en tenen l'oportunitat, els mateixos que quan han governat han prioritzat els de fora abans que els d'aquí. Aquesta Esquerra, la que fa malbé tot el que toca. Si fos veritat que consideren aquesta mesura una prioritat, l'haurien plantejat en el moment en què

van negociar els pressupostos amb la seva corresponent memòria econòmica detallada per partides i prioritats definides.

Una vegada més demostren que són venedors de fum. A Aliança Catalana defensem garantir el cent per cent de les beques de menjador i la possibilitat de poder gaudir de casals d'estiu als infants que acreditin la seva manca de recursos, els que realment ho necessiten. Defensem aquests ajuts a les famílies treballadores que no poden assumir-ne el cost; no les subvencions per a tothom, no el tot inclòs.

Defensem que els recursos públics destinats al lleure educatiu serveixin per reforçar la llengua catalana, la nostra història, els valors de l'esforç, el respecte, la responsabilitat i el civisme. I abans de crear noves subvencions, per què no proposen un pla de rehabilitació dels centres educatius perquè *tots* els infants disposin d'espais dignes, segurs i adaptats?

Ja els avancem que votarem en contra d'aquesta moció, no perquè no ens importin els infants, sinó perquè el que ens importa és que en disposi el que realment ho necessita. El seny consisteix en prioritzar els recursos públics; l'ordre, en aprofitar al màxim els nostres impostos en benefici dels necessitats.

Els hi hem presentat dues esmenes, que per vostès no deuen ser importants. Una fa referència a que el seixanta per cent del producte que es serveixi en els àpats de les activitats de lleure sigui producte català (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–; no ens l'han acceptat. L'altra, que tota activitat de lleure sigui en català; tampoc l'han acceptat. Vostès, els que reivindiquen i defensen el català, aquí demostren que tot és mentida.

Moltes gràcies.

### **El president**

Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes per tal que puguin fixar llur posició. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

### **Manuel Jesús Acosta Elías**

Bé, bona tarda. Gràcies, president. Senyors consellers, senyors diputats... En un contexto de pobreza infantil sin precedentes –recuerdo que el treinta y seis por ciento

de los niños catalanes se encuentran en riesgo de extrema pobreza– y en un contexto también de hiperdigitalización, hoy, más que nunca, el ocio educativo se erige en una poderosa herramienta para hacer posible el establecimiento, la adquisición de vínculos sólidos.

Además, el ocio educativo para niños y adolescentes es una herramienta, es un espacio que les ayuda a potenciar, desarrollar sus habilidades sociales; les ayuda también a adquirir aprendizaje no formal; les ayuda también a tener experiencias de socialización de manera auténtica, espontánea, personal, que evidentemente son fundamentales en su desarrollo emocional, físico y social. Por lo tanto, el ocio educativo es muy beneficioso –eso es obvio– tanto para niños como adolescentes, como para las familias, porque las familias pueden ofrecer a sus hijos un espacio seguro durante su tiempo libre y, a su vez, pueden tener esa posibilidad de la conciliación familiar.

No obstante, por desgracia, el Govern de la Generalitat, pero no el actual, sino los sucesivos *governos* de la Generalitat han menospreciado el ocio educativo y, por ende, han menospreciado a cientos de miles de niños y adolescentes a lo largo de los años. Es más, sin ir más lejos, la propia *síndica de greuges*, que no se caracteriza por un ardor guerrero, crítico contra el Govern de la Generalitat, ¿verdad?, en su informe intitulado *La universalització del lleure educatiu a Catalunya*, en abril de 2025, corrobora, confirma que en julio de 2024 el ochenta por ciento de los niños y adolescentes catalanes no pudieron disfrutar de ninguna actividad de ocio educativo.

Esto es una situación que se repite año tras año. Y ahora viene aquí el señor Albert, de Esquerra Republicana, y con todo su cuajo, nos quiere vender, nos quiere hacer entender que tiene una sensibilidad por todos aquellos niños adolescentes que se quedan sin ocio educativo fuera de la época del periplo escolar sin medida, extraordinaria. Bueno, hay que ser un poco olvidadizo, para no decir cínico, que lo diga usted, señor Albert, de Esquerra Republicana, porque cuando gobernaron ustedes dejaron en la estacada a doscientos mil niños sin becas de comedor (*alguns aplaudiments*) durante los ochenta días que comprende el periodo estival, por decirlo de alguna manera, condenando aún más a la precariedad a esos doscientos mil niños y adolescentes extremadamente vulnerables.

Y también hay que tener un poco de cinismo, o mucho, para exigir lo que exige ahora, cuando realmente, cuando ustedes gobernaron la pasada legislatura, cuatro de cada diez niños y adolescentes –estamos hablando de unos trescientos mil niños y adolescentes– no pudieron disfrutar del ocio educativo en los meses estivales. *(Alguns aplaudiments.)*

Bien, a Esquerra Republicana no le importa lo más mínimo la actividad, los servicios que ofrecen de ocio educativo cientos de asociaciones, entidades que se dedican a esto. Lo único que les interesa, a los señores de Esquerra Republicana –ya lo dijo el señor Albert en su interpelación, no sé si es que se le escapó, o porque lo llevaba en el subconsciente–, es que *sus* asociaciones que se dedican a esto, que son perritos falderos u obedientes, adoctrinadoras de su ideología adoctrinadora separatista y *woke* con los niños, reciban la subvención que prometió la *exconsellera* señora Martínez Bravo y que no dio a sus asociaciones, como, por ejemplo, la Federació de Casals o el Consell Nacional de la Joventut. Eso es lo único que le importaba, porque la señora *consellera* dio una palabra, no la cumplió y puso pies en polvorosa, es decir, huyó precipitadamente sin cerrar la puerta.

Pues bien *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –acabo con esto, señor *president*–, tengo que concluir diciendo lo siguiente: no se pueden seguir los consejos de aquellos que no saben seguir los suyos propios, evidentemente, y tampoco podemos seguir los consejos de aquellos que nos dan consejos en temas en los que realmente no les va demasiado bien.

Muchas gracias.

### **El president**

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

### **Núria Lozano Montoya**

Gràcies, president. M'alegro de que el grup precedent hagi vist la llum, perquè, quan el nostre grup va presentar una moció sobre aquesta qüestió, s'hi van pronunciar en contra de forma vehement i, per què no dir-ho?, un punt aporofòbica que no sabem

si es mantindrà en el temps o tornaran a canviar de criteri. Bé, en qualsevol cas, ja veurem en pròxims debats quin és el seu punt de vista.

Hi ha infants que aquest estiu faran nous amics, descobriran la natura, aprendran, jugaran i tornaran al setembre amb una motxilla plena d'experiències. Hi ha infants que es quedaran a casa, no perquè no en tinguin ganes, no perquè no siguin aventurers, no perquè no els hi agradi jugar o aprendre, sinó perquè la seva família no s'ho pot permetre. Jo avui, repassant alguns dels informes que hem anat treballant al llarg del curs, he recuperat el de *La vida empantallada*, d'Educo, i que plantejava molt clarament que el joc en un entorn real ensenya als nens i nenes –llegeixo textualment– «com gestionar els riscos i les adversitats de molts tipus i fomenta les competències físiques, psicològiques i socials; genera la confiança que podran afrontar noves situacions, cosa que significa vacunar-se contra l'ansietat».

I aquesta és una realitat que no podem negar a determinats infants en atenció al nivell socioeconòmic de les seves famílies. Per tant, és una realitat que no podem normalitzar, perquè l'estiu educa, l'estiu crea oportunitats, però, malauradament, l'estiu també pot ampliar les desigualtats.

Per això, des de Comuns votarem favorablement a aquesta moció. Compartim la necessitat de que cap infant quedi exclòs del lleure educatiu per motius econòmics, que els espais on es desenvolupen les activitats estiguin adaptats als episodis de calor extrema, perquè ja n'hi ha prou de fer passar calor als infants i als adolescents, sigui a l'escola, sigui a l'institut o sigui al casal. I també perquè avancem cap a la gratuïtat dels menjadors escolars com a part del dret a l'educació.

Ara bé, volem aprofitar aquest debat per posar una idea al centre, i és que Catalunya té un problema molt greu de pobresa infantil; ja se n'ha parlat. Malauradament, Romania ja no està pel davant nostre, eh?, ara ja només queda Bulgària. I, per tant, la situació no va millor: parlem de més d'un de cada tres infants; ja no d'un de cada tres, sinó més d'un de cada tres. I, davant d'aquesta realitat, és quina resposta volem donar com a país. Durant massa temps hem normalitzat que les famílies hagin de competir per accedir a drets que haurien d'estar garantits. Hem construït massa polítiques públiques a partir de beques, ajuts i subvencions. I, sí, són eines

necessàries mentre existeixin desigualtats, però pensem que no han de ser el nostre horitzó, perquè no sempre les beques arriben a tothom.

Hi ha famílies que no les demanen perquè desconeixen que hi tenen dret, perquè els tràmits són excessivament complexos o perquè no volen exposar la seva situació personal. I això genera una realitat que no podem ignorar, i és que massa infants es queden fora d'un dret que hauria de ser de tots. Les famílies no haurien de demostrar que són prou pobres perquè els seus fills puguin anar de casal. El que hem de demostrar com a institucions és que som capaços de garantir aquest dret per a tots els infants. Per això, des de Comuns defensem la universalitat dels drets. També per evitar l'estigmatització de la pobresa associada al sistema de beques o de bonificació per als sol·licitants. Igual que ningú no ha de demanar una beca per entrar en una escola pública o en un centre de salut, també hem d'avançar cap a un model en què el lleure educatiu sigui un dret universal, accessible i inclusiu.

I deixin-me afegir una idea més. De vegades es parla dels casals d'estiu només des d'una perspectiva de conciliació, i és cert que ajuden moltes famílies –no neguem aquesta realitat–, però reduir el lleure educatiu a una política de conciliació és quedar-se massa curts. El lleure és educació, és inclusió, és salut emocional, és convivència, és cohesió comunitària, és l'espai on molts infants fan els seus primers amics, aprenen a treballar en equip, descobreixen el seu entorn i desenvolupen habilitats que de ben segur els acompanyaran tota la vida. Per tant, invertir en lleure educatiu és invertir en infància, i invertir en infància és probablement la millor política de país que podem fer.

Per això, com deia anteriorment, donarem suport a aquesta moció, però també diem que no ens podem conformar amb gestionar les conseqüències de la pobresa, sinó que cal construir un país on els drets estiguin garantits des de l'origen. Perquè la pobresa infantil no es combat demanant més papers ni obrint una nova convocatòria de subvencions, sinó que es combat creant i garantint drets, i perquè hi ha una idea que –i amb això acabo– no hauríem d'oblidar mai: la igualtat ni pot ni vol fer vacances.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

**Maria Pilar Castillejo Medina**

Bona tarda de nou. Sí, bona tarda. Abans que res, volíem dir que compartim el sentit general d'aquesta moció. Nosaltres creiem en l'educació en el lleure, creiem que no és un complement, sinó que és un espai on els infants aprenen moltes més coses, no?: a conviure, a participar, a assumir responsabilitats, es construeixen vincles, es crea cohesió entre diferents veïns. Però és cert que sovint l'accés al lleure depèn de la renda familiar, del municipi, de si n'hi ha, de si no hi ha espais de lleure, de si l'ajuntament està ajudant, de si no. Per això, els punts que hi ha que són per afavorir el lleure educatiu, doncs, els votem a favor.

Sí que creiem que es queden alguns punts importants fora de la moció, i aprofitem per discutir-los, tot i que és cert que no hi hem pogut presentar esmenes. Per què diem això? Perquè sí que pensem que moltes de les propostes que formulen objectius no expliquen quins instruments hi haurà per fer-los possible. Si diem que cap infant ha de quedar exclòs del lleure per motius econòmics o que les activitats han de ser inclusives, només és una realitat si hi ha recursos suficients, si hi han professionals, si hi ha suport municipal, si hi ha un finançament estable. I, per tant, creiem que també és important no només dir aquell objectiu que ens posem, sinó que, si és una moció, l'interessant és dir: «Volem que tothom pugui accedir al lleure i ho fem d'aquesta manera.»

Sobre els menjadors, estem també d'acord amb la gratuïtat del menjador, però creiem que abans hi ha també un repte, que nosaltres posaríem abans, que és el de la universalització del menjador, no? Sabem que a secundària és molt difícil accedir-hi. Hi ha molts instituts de secundària que ni tan sols tenen espai per a un menjador –ja no hi comptem una escola. I, per tant, creiem que hi ha una prèvia, que és la universalització del menjador. I, per tant, bé, està bé que sigui gratuït, però ens faltaria aquesta part. Una part que, clar, evidentment, requereix inversió sobre els equipaments, no?, a les escoles i, si pot ser, una cuina pròpia, perquè això garanteix

també una alimentació de qualitat per als nens i nenes en lloc de càterings que porten el menjar.

També ens caldria, potser, una mirada més àmplia sobre el sector del lleure, no?, perquè creiem que qui està sostenint ara mateix tot el tema del lleure..., amb unes condicions laborals que sabem que són molt precàries, amb unes situacions de monitors i monitores i tots els equips que ho fan possible sense estabilitat, sense bones condicions laborals, sense, sovint, moltes entitats d'aquestes, finançament suficient. I això al final també debilita el lleure dels infants, no?, que diem que és tan important.

Per tant, compartim els objectius de la moció. Hi votem favorablement, com hem dit. Pensem que el debat no s'acaba aquí. Si volem que el lleure educatiu sigui realment un dret universal, doncs cal anar més enllà de declaracions de principis i s'han d'abordar les condicions materials que fan possible aquesta universalització del lleure educatiu.

Gràcies.

### **El president**

Moltes gràcies, senyora diputada. I, en darrer terme, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

### **Jordi Albert i Caballero**

Gràcies, president. Agrair al diputat Mateo la presentació de les esmenes del seu grup. Hem transaccionat la primera esmena. Ho hem fet perquè vostès feien referència a l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu i a l'estratègia catalana de lluita contra la pobresa infantil. Per cert, dues estratègies impulsades pel conseller Campuzano i pel Govern Aragonès; per tant, clara identificació d'Esquerra Republicana amb aquestes estratègies. Però volíem un marc molt més ampli i, per tant, volíem incorporar també, doncs, tot el marc estratègic de govern en tota la seva extensió. Per tant, no volíem acotar-ho en aquest marc. També perquè volem aquest diàleg previ amb el món local i amb els agents socials. I, per tant, no volíem encotillar-ho només en el marc del diàleg de les dues estratègies, sinó que volíem fer-ho molt més extens.

Per cert, que en aquestes estratègies –i vostè ho sap bé, diputat Mateo– s’incorporen precisament l’ús de la llengua catalana i la necessitat que tots aquests casals es facin en llengua catalana, i també la proximitat i, per tant, que els aliments siguin de proximitat sempre que hi hagi aquests..., tant en menjadors com també en els casals d’estiu, amb tots els aliments que s’hi donin. Per tant, és evident que hi ha gent que no llegeix; és evident que hi ha gent que mai serà lliure, perquè llegir ens farà lliures, però hi ha qui prefereix continuar esclavitzat en la incultura. I no ho dic per vostè; ho dic per Aliança Catalana. *(Alguns aplaudiments.)*

D’altra banda, Junts. Respecte a Junts, hem acceptat la segona esmena. Crec que era molt escaient, perquè acotava, diputada Feliu... –ah, aquí, que no la trobava. Era molt escaient aquesta esmena, perquè és cert que millor parlar d’un programa de subvencions i, per tant, d’aquest suport cap al món local. És evident que el món local necessita aquest suport per part de l’Administració de la Generalitat. Era la voluntat del nostre text. Crec que la seva proposta l’acota millor i, per tant, l’hem acceptat.

D’altra banda, no hem acceptat la primera perquè eliminava la referència al món local, i nosaltres creiem que hi ha d’haver aquest diàleg amb el món local i amb els agents socials. I, per tant, aquest impuls a la bonificació universal s’ha de fer acompanyat precisament d’aquest diàleg, i per això no l’hem *(sona el senyal acústic que indica que s’ha exhaurit el temps d’intervenció)* acceptat –acabo, president, només un segon. I, per tant, per això no l’hem acceptat.

Respecte a l’u a setze o u a disset és un matís –en podem parlar–, però creiem que l’u a disset pel tema de la majoria d’edat. I les dues coses són compatibles: que puguin treballar i que puguin anar als casals.

I a la diputada Berenguer, moltíssimes gràcies per les seves esmenes. En efecte, han millorat el text, sobretot la que fa referència a les activitats adaptades i inclusives. Per tant, li agrairé molt que ho hagi presentat. I, d’altra banda, també li agrairé que hagi obert el ventall precisament amb la resta d’espais de l’any i, per tant, no només els casals d’estiu, sinó també en altres períodes de vacances.

Moltíssimes gràcies a tots i totes. Crec que aquesta moció ha quedat, amb la feina de tots i totes, molt millor de com estava inicialment.

Gràcies.

## **El president**

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el vint-i-sisè punt de l'ordre del dia.

### **Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació política i el balanç del Govern**

302-00289/15

I el vint-i-sisè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació política i el balanç del Govern. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

#### **Albert Batet i Canadell**

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Honorable conseller, diputats, diputades, molt bona tarda a tothom. Ja s'acaba el Ple, ànims.

Després de la intervenció d'ahir del president Illa, aquesta moció que presentem el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya encara té més sentit que mai, perquè ahir es va treure la màscara i vam veure l'autèntic president Illa, l'autèntic Salvador Illa, l'autèntic PSC. I això que només havia de comparèixer per explicar un canvi d'una conselleria, un simple canvi, eh?, d'una consellera que estava més a Madrid que no pas a Catalunya. I vam veure un president donant lliçons, renyant, renyant fins i tot els seus socis d'investidura i de pressupostos, amb un to arrogant, amb falta de respecte, impropï d'un president de la Generalitat de Catalunya i, especialment, impropï d'un govern en minoria, de quaranta-dos diputats, d'un govern dèbil, que hauria de tenir un enorme respecte al Parlament. El mateix respecte que ahir, a la sessió de control, el president Illa demanava que el poder judicial havia de tindre sobre el legislatiu és el mateix respecte que l'executiu hauria de tindre sobre el legislatiu, perquè, de la mateixa manera que demanem a la justícia espanyola que compleixi els mandats de la justícia europea, també demanem als governs socialistes que compleixin amb els mandats dels parlaments.

I aquesta moció és, o pot ser, el primer advertiment sever de tot el Parlament de Catalunya al conjunt del Govern, un govern dèbil, en minoria, que ha de respectar, malgrat que els hi agradi o no els hi agradi o malgrat que ho comparteixin o no ho comparteixin, els acords del Parlament. En menys de dos anys que porten vostès, senyors socialistes, porten centenars de resolucions incomplertes en aquest Parlament. I això no genera estabilitat; això genera inestabilitat. Això no és política útil; això és mala gestió, això és incompetència i això és una manca de respecte a la pluralitat d'aquest Parlament.

La moció que presentem és ben senzilla, humil, dos punts. El primer, acceptar i respectar i donar compliment efectiu a tots els mandats del Parlament derivats de les mocions i resolucions aprovades, que s'aprovin per la majoria del Parlament al llarg de la present legislatura, amb independència o no que coincideixin o no amb el programa de govern.

I el segon, acceptant una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, presentar abans de la celebració del debat sobre l'orientació política del Govern del 2026 un informe detallat sobre el grau de compliment de totes les resolucions del debat sobre política general de l'any passat, identificant els mandats pendents, les causes del seu incompliment i el calendari previst. Menys renyar l'oposició i més complir els mandats, menys renyar els seus socis, fins i tot, i més respecte al Parlament, que és el que pertoca a un govern en minoria. Perquè, si no, vostès es comporten com aquells aficionats d'un equip de futbol que no volen veure els gols que els hi estan fent i prefereixen tancar la televisió. Per tant, una mica de respecte als diputats del Parlament de Catalunya, que és el respecte també al conjunt dels ciutadans.

Moltes gràcies.

### **El president**

El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana hi ha presentat una esmena. Per defensar-la té la paraula el diputat senyor Oriol López Mayolas.

### **Oriol López Mayolas**

Gràcies, president. Benvolguts diputats i diputades, conseller... Diputat Batet, votarem que sí a aquesta moció de Junts. Vostè ho explicava. Abans d'entrar en el

fons presentem, expliquem el perquè de la nostra esmena, que ha estat acceptada. En el punt 2 de la moció demanem que l'informe de compliment que s'exigeix al Govern se centri en els mandats i les resolucions que es van aprovar en el debat sobre l'orientació política de l'any 25 –aviat farà un any. No ho fem pas per rebaixar exigències. Ho fem perquè aquell debat va fixar uns compromisos concrets, votats per aquesta cambra i que el Govern encara té pendants. La resta de mocions aprovades al Ple creiem que ja tenen mecanismes de control de compliment.

Després de dos anys de mandat, sembla que a vegades al Govern li costa interpretar les majories parlamentàries. Els recordo un cop més que vostès governen en minoria. No és un detall tècnic; és la clau de volta d'aquesta legislatura. Vostès viuen a vegades també de la renda republicana, de la renda d'un acord d'investidura que no estan complint íntegrament.

Això no és simple retòrica. Es pot contrastar amb dades concretes. El balanç de mitjans de l'any 26 mostra progressos en àmbits socials i de gestió pel que fa a l'agenda legislativa. N'hi ha i els reconeixem. Hem aprovat la llei d'atenció integrada social i sanitària, hem aprovat la llei del tercer sector social, hem aprovat la llei de l'estatut de municipis rurals, hem culminat la creació del Cos d'Acció Exterior. Tot això és cert. Però fixin-se on hi ha els incompliments: precisament en els compromisos de sobirania nacional i econòmica. És a dir, allò distintivament republicà del pacte s'incompleix, mentre allò de la gestió ordinària, continuïtat de les polítiques del Govern Aragonès, avança.

És evident que defugen sistemàticament la part que exigeix el risc polític real amb l'Estat, com és el finançament, l'autodeterminació, la llengua. Dades de fa pocs dies –les recordo–: 8,6 per cent d'inversió de l'Estat i, per tant, un compliment molt baix dels pressupostos a Catalunya. Treballin també en això.

Parlem de llengua. Reconeixem l'esforç del departament, però hi trobem a faltar la implicació de la resta de departaments en un tema tan cabdal i transversal com és la llengua catalana. Vam pactar també en el pressupost aspectes molt importants, que creiem i esperem que tirin endavant i funcionin.

Parlem d'educació i de pagesia. No s'ha materialitzat la gratuïtat de l'I1, ni tan sols hi ha perspectives per al curs 26-27. Segueix pendent la renda bàsica agrària.

Vostès a vegades anuncien moltes mesures; el problema és que a vegades després se n'obliden, d'implementar-les i de complir-les.

Durant dos anys, aquest Govern ha pogut dir que no tenia pressupostos; els faltava l'eina, deien vostès. Avui ja no tenen excusa, tenen l'eina. A partir d'ara l'incompliment ja no és un problema de mitjans, és un problema de voluntat política i d'execució. I el resultat de tot plegat? Per ara, i ara per ara, un govern amb poca gestió i amb poca ambició. I quina és la qüestió? Doncs on és l'horitzó, on és la valentia, on és l'ambició nacional i on és l'ambició social. Esperem tenir ben aviat la resposta.

Moltes gràcies.

### **El president**

Ara és el torn perquè els grups parlamentaris que no hi han presentat cap esmena puguin fixar la seva posició. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

### **Juan Fernández Benítez**

Bona tarda. Gràcies, president. Diputados, diputadas, *conseller*... El debate que hoy nos ocupa no trata únicamente sobre el grado de cumplimiento de las mociones aprobadas por esta cámara. Trata, sobre todo, del respeto que el Gobierno de Salvador Illa profesa al Parlament y, en consecuencia, a los millones de catalanes que están representados en él.

Permítanme empezar con una reflexión dirigida a todos los grupos parlamentarios, en concreto, a uno. Esta iniciativa la presenta Junts per Catalunya, y conviene recordar que cuando ocupaba el Gobierno de la Generalitat hizo exactamente aquello que critican en esta moción. También ignoró acuerdos de esta cámara, también incumplió mociones y también entendió que el Parlament era un mero trámite cuando sus resoluciones no coincidían con los intereses del Govern. Por tanto, harían bien en hacer algo de autocrítica antes de repartir carnés de ejemplaridad democrática.

Ahora bien, que Junts actuara de esa manera no puede servir de coartada al actual Gobierno. Las malas prácticas de ayer no justifican las de hoy. Hoy quien gobierna es el Gobierno de Salvador Illa, y es su Gobierno el que debe responder ante esta cámara por su forma de entender las instituciones. Porque una moción aprobada por el Parlament no es una sugerencia, no es una recomendación, no es una declaración retórica para engrosar el diario de sesiones; es la expresión de la voluntad democrática del Parlament. Ignorarlas no es el camino. Y eso es exactamente lo que está haciendo el Gobierno de Salvador Illa.

Lo preocupante no es solo el número de iniciativas incumplidas; lo verdaderamente preocupante es la actitud con la que se incumplen. Porque el presidente Illa ha asumido con normalidad que puede venir a este Parlament cuando le conviene, evitar comparecer cuando hay sospechas de corrupción sobre su partido, y despreciar las resoluciones aprobadas por la mayoría de esta cámara sin que ocurra absolutamente nada.

Esa forma de actuar constituye una profunda falta de respeto institucional. Da la sensación de que el *president* considera que el Parlament está para escucharlo, no para fiscalizarle; que los diputados estamos para recibir sus lecciones, no para exigirle responsabilidades a él. Y conviene recordarle, al *president* Illa, algo muy sencillo: en una democracia parlamentaria el presidente no viene a aleccionar a la cámara, viene a rendir cuentas ante ella. Sin embargo, cada vez resulta más evidente que el señor Illa encuentra tiempo para unas cosas y nunca para otras. Siempre hay tiempo para traer a este Parlament las propuestas ideológicas de los Comuns. Siempre hay tiempo para aprobar un presupuesto donde se sube el sueldo al *president*, para ampliar estructuras administrativas, para incrementar el gasto político o aumentar el número de asesores del Gobierno.

Miren, cuando los catalanes esperan explicaciones sobre los escándalos que afectan a su Gobierno, cuando aparecen informaciones que exigen transparencia o cuando esta cámara reclama propuestas y respuestas, el presidente desaparece. Y, mientras tanto, Cataluña sigue esperando un gobierno que gestione y que gobierne.

Bien, esta moción, que viene derivada de una interpelación de Junts, hablaba sobre política general, y esto no ha gustado al Gobierno; no ha gustado al Gobierno que

un grupo como es Junts o como el Grupo del Partido Popular presentara ayer también una interpelación sobre la política y sobre el balance del Gobierno de Salvador Illa. No ha gustado. ¿Saben por qué no ha gustado? Porque este es el balance del Gobierno de Salvador Illa: (*l'orador mostra un full a la cambra*) una página en blanco. Al *president* no le gusta y a su Gobierno no le gusta y a su grupo parlamentario no le gusta que vengamos a hablar del balance, porque no hay balance.

¿Qué balance puede presentar hoy el Gobierno de Salvador Illa? ¿Puede decir el Gobierno de Salvador Illa que ha reducido de forma significativa las listas de espera sanitarias? No, las ha aumentado. ¿Puede afirmar que ha resuelto el problema de los barracones escolares? No, seguimos teniendo novecientos barracones. ¿Puede sostener el Gobierno de Salvador Illa que hoy Cataluña es una comunidad más segura? No, Cataluña es un polvorín, es la capital, es la región del crimen en Europa. ¿Puede presumir Salvador Illa de una administración más ágil y eficiente? Tampoco, somos la comunidad de la burocracia en Europa. ¿Puede decir Salvador Illa que pagamos menos impuestos? No, sufrimos el mayor infierno fiscal de toda España. En definitiva, este Gobierno comunica más de lo que gestiona. No tiene balance que anunciarnos ni que presentarnos. Y, cuando un gobierno dedica más tiempo a construir un relato que a resolver problemas, los problemas siempre acaban imponiéndose al relato.

Miren, la democracia no se debilita solo cuando se incumple la ley; la democracia también se debilita cuando un gobierno deja de respetar al Parlamento. Y eso, desgraciadamente, es exactamente lo que está haciendo el Gobierno de Salvador Illa. ¿Que sabíamos que el Partido Socialista es un partido incompetente? Esto ya lo sabíamos, pero lo que no sabíamos es que eran ustedes tan *intolerantes*. Y lo que le pedimos hoy y lo que les pide el Partido Popular y lo que les piden todos los grupos de la cámara es que respeten lo que aquí se decide.

Ahora ustedes se creen impunes porque tienen a dos socios que están calladitos. Tienen a Esquerra Republicana y tienen a los Comuns que están callados porque ustedes les pagan con otro precio, que es el precio de colocar a sus dirigentes en las empresas estatales y de colocar a la vicepresidenta del Gobierno en un

organismo internacional. Por eso se creen ustedes impunes, porque ustedes les pagan el precio a sus socios para que estén calladitos.

Muchas gracias.

### **El president**

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

### **Joan Garriga Doménech**

Gràcies, president. Bona tarda, senyors diputats. Bien, evidentemente, la situación política y el balance del Gobierno socialista con comunistas y separatistas apoyándole es un auténtico desastre. Más inseguridad, con barrios donde los vecinos viven con miedo y el aumento de tiroteos –ya llevamos en 2026 casi setenta tiroteos en la calle, algo inaudito–; vivienda inaccesible, sobre todo para nacionales, familias y trabajadores, y un infierno fiscal que asfixia cualquier iniciativa productiva y que luego tiene como consecuencia un despilfarro político que no deja de crecer. Listas de espera en sanidad cada vez más largas y una atención pública saturada por la inmigración descontrolada; una educación en retroceso, con peores resultados, menos exigencia y menos libertad para los padres, y cada vez más barrios que pierden su identidad también, donde muchos vecinos ya no reconocen el barrio que les vio crecer, y una islamización creciente en que el Gobierno, pues, mira para otro lado, pero solo hace que criticar a quien denuncia esta islamización. *(Alguns aplaudiments.)*

Y, sin embargo, este Parlament sigue dedicando horas y horas a interpelaciones, mociones, espacios holísticos, interseccionales o resilientes *(alguns aplaudiments)* y debates estériles que no solucionan ninguno de estos problemas. Porque Catalunya no necesita más propaganda; necesita políticos que gobiernen y legislen para resolver los problemas reales de los catalanes. De hecho, los catalanes están saliendo masivamente a la calle. Tenemos muchos sectores movilizados: hemos tenido profesores, médicos, enfermeras, sector del metal, ferroviario, la Administración de justicia y un sinfín de sectores que están totalmente hartos.

Bien. En relación con las propuestas de esta moción, tres observaciones. Primero, es cierto que el Gobierno socialista acumula mala gestión. Segundo, es cierto que los socialistas suelen incumplir las mociones, pero exactamente como han hecho Junts y Esquerra Republicana, que han estado años utilizando las instituciones catalanas como si fuesen su cortijo privado y desobedeciendo hasta sentencias judiciales como golpistas que han sido. Tercero, estamos de acuerdo en exigir un informe detallado sobre lo que este Gobierno ha cumplido o ha dejado de cumplir, antes del próximo debate de política general. Pero ¿por qué? Pues porque los catalanes tienen derecho a ver negro sobre blanco la ineficacia del PSC y de sus socios y sus incumplimientos. Transparencia total para que se vea cuánto cuesta este Gobierno y qué poco produce.

Pero, para acabar, una reflexión, y es que uno es nuevo en esto, viene de la vida privada, de su trabajo, de su despacho. Quizá muchos llevan mucho tiempo, desde que son jovencitos, trabajando en política. Pero, claro, no podemos dejar de afirmar que las interpelaciones y las mociones son el mejor ejemplo de parlamentarismo inútil, totalmente inútil. Perdemos un tiempo ingente discutiendo textos que no obligan a nadie, como se demuestra, ¿eh?, señor Dalmau. *(Pausa.)* Usted se ríe, quizá porque lleva tiempo en política y también porque no cumple esas mociones. No resuelven ningún problema, no sirven para nada y nos hacen perder tiempo y recursos de los impuestos de los catalanes. Y eso es lo grave. *(Alguns aplaudiments.)* Eso es lo que ya no hace gracia, eso es ya lo que no hace risa, que perdemos el tiempo y los catalanes pagan ese tiempo. Y fuera de este edificio no lee absolutamente nadie estas mociones, que no sirven para nada.

Yo recuerdo que cuando estaba defendiendo el derecho de matricular a mis hijos en el colegio que me daba absolutamente la gana y que había decidido con mi mujer y ustedes no me dejaban –el tripartito de izquierdas– por la zonificación, las prescripciones, los puntitos y estas cosas y la falta de conciertos y de libertad y de financiación para todos, se le decía... Yo estaba coordinando la Plataforma pel Dret a Escollir i la Llibertat de l'Ensenyament –lo que ustedes tanto odian. Decían: «Hoy se debate... Avui farem un debat al Parlament sobre el tema de la zonificació.» Ostres! Todo super... Era una moción –iba a decir: «Era una...» *(l'orador fa un so per*

*evitar de dir una expressió malsonant*) «...moción»– que no servía de nada –no servía de nada–; era absolutamente hacernos perder el tiempo.

O cuando discutían la diferenciada, esa opción educativa que ustedes tanto odian y que muchos de ellos han practicado yendo a esos colegios, pero que luego callan, también como... (*l'orador fa un so per evitar de dir una expressió malsonant*). Es que se debatía y no servía para nada –no servía para nada. Es perder el tiempo. Es política para políticos pagada por los ciudadanos. Eso es lo que era. (*Alguns aplaudiments.*)

Y nuestra función debe ser una sola: legislar por el bien común y mejorar la vida de los catalanes. Y la vocación de VOX, aparte, es desregular, como estamos haciendo en aquellas regiones donde gobernamos: quitar leyes innecesarias, eliminar burocracia y dejar de molestar a quien trabaja y levanta nuestra región, porque, mientras unos fabrican mociones, papeles, *paperassa*, nosotros queremos fabricar –sí, señor Dalmau– libertad y prosperidad.

Gracias.

### **El president**

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

### **David Cid Colomer**

Gràcies, president. He de dir, senyor Batet, que m'ha sorprès, perquè jo escoltant-lo la setmana passada, que semblava que Catalunya vivia una apocalipsi..., després un veu la moció i diu: «No ho sé» –com diu la meva àvia–, «molta fressa i poca endreça.» A mi ja em sembla bé que, en moments que fins i tot es discuteix si la Terra és plana o és rodona, ens presentin una moció que bàsicament el que ens fa votar és que la Terra és rodona, perquè la seva solució per arreglar Catalunya després del que ens va explicar la setmana passada... De fet, ens deien: «Pràcticament vivim en l'apocalipsi.» També provocat per nosaltres, que després ja hi tornaré. Avui l'he vist molt preocupat per nosaltres, cosa que no és habitual. Però bàsicament ens planteja dues coses que és impossible no votar-hi a favor.

La primera és que allò que aprova el Parlament s'ha de complir. Estaria bé que s'ho haguessin aplicat vostès quan governaven, no? Com deia vostè també l'altre dia, alguns que ja portem alguns triennis hem vist passar governs de tots colors. I jo ja li puc dir que ni els governs de Junts per Catalunya, ni els d'Esquerra Republicana, ni els del Partit Socialista, malauradament, no sempre han complert el que aprova el Parlament. Però, en tot cas, bé, és una cosa que està bé que es plantegi quan s'està a l'oposició.

I la segona és un informe sobre el grau de compliment d'allò que s'aprova al Parlament, que ens sembla bé. Com a suggeriment –no soc massa de donar consells i veig que aquesta setmana no agraden gaire–, en tot cas, també estaria bé que el Govern fes un..., si ha de fer un informe, com a mínim, ho faci del que ha passat, com a mínim, no ho sé, potser les dos passades legislatures sobre el grau de compliment. És més feina per al Govern, però, en tot cas, ho suggereixo.

Després, al final, un acaba veient que té una epifania, vull dir, que sempre vostès tenen epifanies sobre com funciona el Parlament, sobre allò que no compleix el Govern o, fins i tot, de com va Catalunya. Catalunya va molt malament; quan governaven vostès anava molt bé. Un no se sorprèn perquè segurament la crisi d'habitatge que estem vivint... Jo sempre els hi dic, no em cansaré de repetir-ho: quants habitatges de protecció van construir vostès quan estaven al Govern de la Generalitat? Sí, cinquanta per any, cinquanta per any, cinquanta per any, durant dotze anys. És a dir, van vostès construir la «friolera», que diu la meva àvia, de només sis-cents habitatges de protecció oficial, quan, segons vostès, evidentment, allò que s'ha de fer és construir habitatge protegit, que sí, se n'ha de construir, però no van ser vostès qui el van construir.

I acabo amb un parell de reflexions. Mirin, jo soc molt de... Alguns diputats ho saben, que, bé, crec que les vacances està bé fer-les –els que les podem fer; hi ha molta gent que malauradament no les pot fer–, però és un bon moment per reflexionar. Jo crec que estarien bé dues reflexions. La primera és que, en un sistema parlamentari en què no hi ha majories, les majories s'han de cuidar. I crec que és una reflexió que hem de fer tots i totes, i crec que això està bé.

Celebro que ara també Junts es preocupi pel respecte que ens té el Govern. Entenc que això és propòsit d'esmena, que a partir d'ara Junts per Catalunya ens tractarà amb un respecte que ara no ens té. Ja veig que el senyor Colomines diu que no. Que, a més a més, aquest respecte que ara estan tan preocupats..., deixaran de comparar-nos. Això, com diuen, que hi han dos extrems de la política catalana, que hi ha l'extrema dreta i, en tot cas, els Comuns, quan això és una autèntica barbaritat i una autèntica falta de respecte. Així els hi he dit i els hi he dit cinquanta mil vegades, que ningú s'hagués atrevit a fer-ho a la seva tradició política. Només des del sectarisme que tenen alguns –i no parlo per vostè, senyor Batet– es pot fer aquesta comparativa.

I, finalment, també amb un missatge molt clar: és molt important tenir el rumb clar. Nosaltres el tenim. Jo crec que vostès a vegades no el tenen. Nosaltres tenim molt clar a què hem vingut a la política catalana. És a construir majories d'esquerres. Són vostès qui han de saber si tenen un rumb que passa moltes vegades per pactar amb la dreta i amb l'extrema dreta. També aquella que vol acabar amb les llibertats nacionals de Catalunya, també aquella que vol que el seu president mai torni de l'exili (*remor de veus*), també aquella que vol acabar, per exemple, amb... Sí, sí, sí, vostès. Jo..., cadascú..., que cada palo aguante su vela. Jo els hi he dit: nosaltres ho tenim molt clar; sí, defensarem, evidentment, des de l'exigència, que s'han de fer polítiques d'esquerres, i, sí, nosaltres les volem acordar amb aquest costat de la bancada. Si és que no ens n'amaguem! Són vostès qui no tenen el rumb clar i que diuen que volen defensar Catalunya i ho fan de manera reiterada –reiterada, hi insisteixo, reiterada– pactant amb aquells que volen acabar amb els drets i llibertats de Catalunya, que es diuen Partit Popular i VOX.

### **El president**

Per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer i Pareja.

### **Xavier Pellicer Pareja**

Bé; gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. M'havia escrit algunes coses a propòsit d'aquesta moció, però els anava sentint també i anava donant-hi voltes i,

mira, pensava fer algun exercici en veu alta sobre algunes qüestions que m'han vingut al cap també entorn d'aquesta moció, el debat que hi ha hagut, no?

Primer de tot, no sé si us ha passat mai que algú que segueix l'actualitat parlamentària –que no acostuma a ser la majoria de la població, malauradament, i segurament en tenim molta responsabilitat totes i tots les que estem aquí– et pregunta: «Però això s'ha aprovat. Això anirà endavant, no?» En els darrers casos, podem parlar de la dimissió de la consellera d'Interior, per exemple, que es va aprovar al Parlament. Tu dius: «Bé, s'ha aprovat, però és una moció que no tindrà una translació en una realitat, que no acabarà passant.» I, al final, la cara que fan les persones amb les que parles..., és evident i crec que a totes i tots, en les diferents qüestions que heu plantejat i àmbits que heu treballat i qüestions que heu estat seguint de fons i plantejaments que heu treballat i solucions que heu intentat aportar, quan s'han aprovat i no s'han dut a terme i heu parlat amb persones que els implicava directament, que els preocupava o que seguien l'actualitat política, doncs, us ha quedat la mateixa cara de burros que els hi queda a ells, que és la cara de «per poc serveix a vegades el que estem fent aquí», i la imatge que estem traslladant cap enfora, precisament, és que serveix de poc o de res.

I això és benzina per a l'antipolítica. I això és benzina per a la despolitització. I això és benzina, precisament, perquè les posicions terraplanistes, les posicions absolutament destructives, les posicions que no tenen cap tipus de voluntat de millora o de defensa de les nostres llibertats, de les nostres institucions, doncs, avancin. I aquesta és la realitat i la reflexió que jo em feia i pensava, i crec que ens fem un flac favor alimentant aquesta qüestió.

Per una banda, amb el sistema de fons, com està muntat en l'àmbit de mocions i interpel·lacions, també en molts altres àmbits, de propostes de resolució a les comissions, però sobretot pel grau de compliment i de responsabilitat de tots els grups parlamentaris respecte a allò que portem a votació, allò a què donem suport quan votem i allò que pensem que hi donem suport quan hi votem, si serem capaces de tirar-ho endavant o no. I, per tant, jo penso que aquesta és una reflexió important que hem de fer i una petició que faig a tots els grups, inclús el meu, que és que, quan votem alguna cosa a favor, quan defensem alguna proposta, hem de ser

capaços, capaces i hem de tenir la voluntat, com a mínim, de tirar-la endavant, perquè, si no, ens fem un flac favor. I aquesta és una reflexió que em sembla important fer, no?

Dit això, i agafant una mica el fil del que també volia traslladar... Bé, primer, alguns apunts. Donarem suport, òbviament, a aquesta moció. Ens sembla que és una moció que, com vostè deia, senyor Batet, ha quedat exemplificada també amb el que va passar ahir durant tot el dia. Però sí que algunes consideracions. Nosaltres pensem que no hem de demanar als governs socialistes que compleixin amb els mandats del Parlament. Nosaltres pensem que hem de demanar als governs de *tots* els colors que compleixin amb els mandats del Parlament, independentment del color.

També per la reflexió que traslladava abans i també per la voluntat, u, de prestigiar les institucions; dos, perquè ens sembla que fa útil i fa més proper el Parlament a la gent, i tres, perquè ens sembla que és una responsabilitat política de totes i tots les que estem aquí que els acords que s'aproven vagin endavant i, per tant, per millorar la realitat del nostre poble i del nostre país.

I segon element, que també ens sembla rellevant, i també per contradir-lo una mica, senyor Batet, és que vostè els hi feia la reflexió, al Partit Socialista, al conseller Dalmau, de que han de respectar les decisions del Parlament perquè estan en minoria. A nosaltres ens sembla que un govern *sempre* ha de respectar les decisions del Parlament, més enllà de la força concreta que tingui en un moment determinat, més enllà de les aliances que genera en un moment determinat i més enllà de si són 20, 25, 30, 35, 40 o 69 diputats i diputades. Ens sembla que és fonamental, aquest respecte a les decisions del Parlament.

Nosaltres pensem que el que ha passat aquesta setmana..., que aquesta moció d'avui ens dona una oportunitat i una responsabilitat, i pensem que, més enllà de les coalicions respecte a les aprovacions de pressupostos concretes, respecte a les investidures concretes, sí que podríem fer un exercici de responsabilitat com a grups parlamentaris i sí que podríem fer un exercici de realitat, no només votant determinades qüestions amb les que estem d'acord, sinó responsabilitzant-nos perquè aquestes qüestions vagin endavant. Segurament el Parlament aniria molt millor, segurament estaria molt més prestigiada en la societat, segurament faríem

molts més favors per aturar la benzina de l'antipolítica i segurament faríem el país molt millor.

Moltes gràcies.

### **El president**

En nom del Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

### **Sílvia Orriols Serra**

Després d'acusar el PSOE de repressió i d'autoritarisme, els partits del procés l'han investit a Madrid i a Catalunya, unilateralment i per més de vuit segons. Aquesta moció proposa que el Govern compleixi els mandats que aprova aquesta cambra, que accepti, respecti i executi allò que la majoria del Parlament ha decidit. En principi, sembla coherent i raonable, oi? Però és que la presenta Junts. De debò que es veuen amb cor de donar lliçons de compliment de mandats quan vostès van incomplir el més flagrant, massiu i legítim que ha viscut mai Catalunya? Primer d'Octubre no és un nom amb el que haguem batejat aleatòriament carrers i places; és el dia en què Espanya no va tenir prous porres ni efectius policials per impedir que milions de catalans desafiéssim l'ocupació colonial que patim de fa centúries. Vostès van trair el mandat popular i van fugir.

Avui demanen respecte pels acords del Parlament, després d'haver vulnerat el resultat del referèndum. El mandat popular val menys que el parlamentari, senyor Batet? La voluntat dels diputats és notòria i inviolable, i la dels ciutadans, supèrflua i prescindible? L'equip del senyor Illa governa d'esquenes al Parlament i als catalans, com si disposés de majoria absoluta. No la va obtenir a les urnes, però sí que l'ha obtingut *a posteriori* gràcies als Comuns i Esquerra, l'altre traïdor necessari. On és el seu sí vigilant, senyora Besses? Perquè fins a dia d'avui només l'hem vist vigilar la seva cadira.

Junts demana a un partit que sempre ha mentit i incomplert que de cop i volta actuï amb honestat i diligència. La seva moció traspua exactament la mateixa candidesa i ingenuïtat que van exhibir en el Primer d'Octubre. I em penso que tots som conscients de com va acabar aquella història. No volem més caixes de

solidaritat dilapidades en festes ni cases de la república. Volem l'Estat català. L'Estat català que no faran ni el Govern Illa, que ha investit Esquerra, ni el Govern Sánchez, que han investit vostès.

Menys comèdia, menys cinisme i més Catalunya.

### **El president**

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

### **Ivana Martínez Valverde**

Gràcies, president. Consellers, conseller Dalmau, diputats, diputades... Senyor Batet, a l'inici de la seva interessant intervenció a la interpel·lació sobre la situació política i el balanç del Govern, parlava de la manca de respecte cap al Parlament d'aquest Govern. Doncs deixi'm que li refresqui la memòria. El president ha comparegut al Ple del Parlament vuit vegades, i una ho ha fet el conseller de Presidència en funcions de president de la Generalitat, i s'han substanciat més de cent cinquanta sol·licituds de compareixences dels consellers i conselleres. Si parlem de respecte cap al Parlament, senyor Batet, el commino a presentar alguna iniciativa, a mostrar un mínim d'interès per les qüestions parlamentàries. El resum de la seva activitat parlamentària des de que va deixar el seu càrrec de president del seu grup és de dos intervencions durant aquest mes: la interpel·lació del darrer Ple i avui al plenari.

Diu també que el Govern, de quaranta-dos diputats, és un govern dèbil. Bé, doncs jo vinc a presentar-li dades. Iniciatives legislatives aprovades pel Govern i pel grup parlamentari que represento: un noranta-vuit per cent. Mocions en què votem a favor i s'aprova el punt: un noranta-nou per cent. Mocions que hem votat en contra, però igualment s'ha acabat aprovant el punt: només un 4,2 per cent. I decrets convalidats pel Govern: un 94,5 per cent. Poden dir vostès això dels seus governs? Espòiler: no. *(Alguns aplaudiments.)* Governem i complim acords, senyor Batet. I, a més, com que també es mostra molt preocupat pel nostre grau de compliment dels acords d'investidura, li puc dir, com va dir ahir el president, que aquest Govern compleix tots els acords que signa.

Governar és exercir responsabilitat. Governar és decidir. Governar és prioritzar. Governar és retre comptes. I el Reglament del Parlament ja estableix mecanismes suficients per controlar el compliment de les resolucions, preguntes, interpel·lacions, compareixences, comissions i debats. I demanar un informe extraordinari abans del debat de política general no reforça el control; trasllada al Govern una tasca que ens correspon als grups parlamentaris. Fiscalitzar és feina dels diputats; també la seva. Preparar el debat de política general és feina dels grups; també del seu. Aquesta és l'essència del parlamentarisme.

I aquí apareix una contradicció evident. Els qui avui reclamen més control parlamentari haurien de ser els primers a utilitzar intensament tots els instruments que tenen al seu abast. El control no consisteix només en dir que no respectem el Parlament o que no governem o que ho fem amb debilitat. Consisteix en fer propostes, en tenir alternatives, en ser útils, des del lloc que els ciutadans i ciutadanes han decidit que estiguem. Aquesta és la diferència de fons. Vostès sovint prioritzen un titular. Vostès s'aturen a la diagnosi, i nosaltres resollem. Vostès cataloguen aquest Govern de dèbil; nosaltres responem amb les dades que li he dit abans. Vostès criden; nosaltres governem. Nosaltres no rebutgem el control parlamentari; el respectem. Respectem el paper del Parlament i demanem que es faci el mateix amb el del Govern, ja que precisament és aquest equilibri que garanteix una democràcia parlamentària sòlida.

Gràcies.

### **El president**

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

### **Albert Batet i Canadell**

Agrair el suport em sembla que de tots els grups, excepte del Partit Socialista, a aquesta moció. Dir-li al senyor Pellicer, de la CUP, que comparteixo al cent per cent el discurs que ha fet aquí al faristol. I lamentem profundament, un cop més, el cinisme del PSC. Aquest cinisme en què diuen una cosa i en fan una altra, que ho fan constantment. Al llarg de la història de Catalunya, ho han fet moltes vegades, en moments transcendentals.

Miri, aquest Parlament de Catalunya només ha estat clausurat dues vegades. Una va ser l'any 39 i l'altra va ser amb el 155 (*alguns aplaudiments*), amb els vots del Partit Socialista de Catalunya. Aquest és el respecte que vostès tenen al Parlament de Catalunya i als catalans i les catalanes. Poques lliçons –poques lliçons. Quan van acordar amb el Partit Popular al Consejo General del Poder Judicial i després parlen de *lawfare*. O quan van parlar, per exemple, amb l'Ajuntament de Barcelona. El senyor Cid ha vingut avui i té un punt d'amnèsia. A vegades sembla que tingui un punt d'amnèsia, perquè, clar, és que la senyora Colau ha existit i el senyor Collboni és alcalde del PSC –malgrat que va guanyar el senyor Trias, de Junts per Catalunya– amb els vots del Partit Popular i els vots dels Comuns. (*Alguns aplaudiments.*) Per a segons què, amb el Partit Popular, no en tenen cap, de problema, vostès, per pactar-hi.

El nostre rumb és un, que és Catalunya i la seva llibertat. I tenim molta feina per endavant i moltes ganes de fer-la perquè vostès deixin de governar i hi hagi una alternativa positiva per a Catalunya.

Moltes gràcies.

### **El president**

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 24, 25 i 26 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos que sotmetem a votació incorporen les esmenes acceptades i les esmenes transaccionals presentades.

Hi ha cap grup parlamentari que vulgui plantejar alguna altra votació separada o que se'n llegeixi algun punt? (*Pausa.*) El Grup Parlamentari Mixt. Senyora Orriols?

### **Sílvia Orriols Serra**

Sí, voldríem votació separada del punt 5 de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure, si us plau.

Gràcies.

**El president**

Molt bé.

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola (continuació)**

302-00286/15

Doncs procedim a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector vitivinícola.

Votem els punts 1, 2 i 11.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem ara els punts 3, 10 –incloses totes les lletres– i 18.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, cap vot en contra i 10 abstencions.

Votem, a continuació, els punts 4.a, 4.d, 4.e, 4.f, 4.g, 4.h, 4.i, 8 –incloses totes les lletres– i 17.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 118 vots a favor, cap vot en contra i 14 abstencions.

Votem el punt 4.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, cap vot en contra i 26 abstencions.

De manera conjunta, votarem els punts 4.c i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 116 vots a favor, cap vot en contra i 16 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 74 vots a favor, cap vot en contra i 58 abstencions.

Votem el punt 6, incloses totes les lletres.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 118 vots a favor, 14 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, cap vot en contra i 26 abstencions.

De manera conjunta, votarem els punts 9 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 130 vots a favor, cap vot en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 12, amb totes les lletres incloses.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 14 vots en contra i 12 abstencions.

Votem el punt 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 24 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 2 vots en contra i 10 abstencions.

El senyor Garriga demana la paraula...

**Joan Garriga Doménech**

Disculpi, president, i la Mesa, disculpin. Hi ha hagut un error al nostre grup parlamentari i el nostre diputat Rafa Villafranca les dos primeres votacions ha votat des de l'escó de l'absent Júlia Calvet. Per comunicar-ho.

**El president**

En tot cas, queda...

**Joan Garriga Doménech**

No altera el producte, però...

**El president**

No, no altera. Queda expressat i li agraeixo que ho hagi verbalitzat amb aquests termes.

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure. Entenc que només ha votat una vegada... *(Rialles i veus de fons.)* Molt bé. Fa molts anys, en aquest Parlament, per evitar justament que es votés dues vegades, es va incorporar una targeta de votació i només inserint aquesta targeta de votació cada diputat podia votar des del seu propi escó. Recorden que en el Senat de l'Estat espanyol hi va haver un diputat, un senador, que va votar ell i dos escons al costat, diguem-ne. *(Rialles.)* I, per tant, es va evitar. Però li agraeixo, en aquest cas, que ho hagi aclarit.

Molt bé, hem fet una mica d'història abans d'arribar a l'estiu.

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure (continuació)**

302-00288/15

Passem a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'educació en el lleure.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, 2 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, 2 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, cap vot en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 88 vots a favor, cap vot en contra i 44 abstencions.

I, finalment, votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 88 vots a favor, 2 vots en contra i 42 abstencions.

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació política i el balanç del Govern (continuació)**

302-00289/15

I, finalment, votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació política i el balanç del Govern.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, cap vot en contra i 12 abstencions.

I votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 88 vots a favor, cap vot en contra i 44 abstencions.

**Paraules de comiat d'Anna Navarro i Descals**

I, abans d'aixecar la sessió d'aquest Ple ordinari, hi ha un costum en aquesta cambra que quan un diputat o diputada cessa de la seva condició de diputat s'adreça a la cambra per acomiadar-se'n i que la cambra, al mateix temps, li pugui agrair la seva vocació de servei. En aquest cas, la diputada Anna Navarro i Descals ha presentat la seva renúncia com a diputada amb efectes l'1 de setembre i, per tant, ha demanat d'adreçar-se a la cambra. Té la paraula.

### **Anna Navarro i Descals**

Moltes gràcies per deixar-me fer això. Molt honorable president, president, diputades i diputats, avui prenc la paraula per compartir una decisió que he pres amb serenitat i plena convicció. He decidit que aquest és el moment adequat per deixar aquesta responsabilitat i iniciar una nova etapa de la meva vida pública i professional. Una nova etapa que afronto amb il·lusió, amb gratitud, amb compromís sempre amb Catalunya.

Quan vaig acceptar formar part d'aquest projecte, ho vaig fer amb un únic propòsit: posar al servei de Catalunya l'experiència adquirida durant més de trenta-cinc anys treballant en empreses internacionals, liderant equips, impulsant la innovació i representant sempre que he pogut Catalunya arreu del món. Venia a aportar una mirada internacional i una manera d'entendre el servei públic basada en els resultats, en la innovació i el compromís amb el país.

Durant aquest temps he procurat defensar una Catalunya oberta al món, competitiva i preparada per liderar els grans reptes del nostre temps. He treballat perquè la nostra llengua tingui futur també en la intel·ligència artificial, perquè la innovació i el talent ocupin el lloc que els correspon en les polítiques públiques i perquè Catalunya recuperi l'ambició de liderar.

Ha estat un immens honor representar els ciutadans de Catalunya des d'aquesta cambra i poder treballar al costat d'empresaris, professionals de tecnologia, universitaris, investigadors, estudiants i tantes persones que cada dia fan avançar el nostre país.

Vull expressar el meu més sincer agraïment al president Puigdemont per la confiança que va dipositar en mi. Em dol profundament que avui ni ell ni el nostre estimat company Lluís Puig puguin ser aquí.

Gràcies també al molt honorable president Josep Rull, als companys de Junts, als treballadors d'aquesta institució, als diputats i diputades amb qui he compartit aquest camí, i sobretot als ciutadans que m'han fet tanta confiança.

Marxo amb una convicció encara més profunda: Catalunya té tot el talent, tota la capacitat, tota l'ambició per esdevenir un dels països més innovadors, pròspers i influents d'Europa. Però això, president, només serà possible si tenim el coratge de governar amb excel·lència i amb molta ambició. Cal parlar molt més sobre el model d'acceleració, d'emprenedoria, de dinamisme empresarial, de sobirania tecnològica, d'infraestructures estratègiques i de meritocràcia. Perquè sense meritocràcia no arribarem enlloc. I, sobretot, si governem pensant no en la propera legislatura, sinó en la nostra propera generació. Aquest és el país que devem als nostres fills i als nostres nets.

Amb aquesta decisió no abandono ni abandonaré mai el meu compromís amb Catalunya. És una convicció que m'acompanya des de molt petita a Olot i que continuarà guiant tot allò que faci. Crec fermament que cadascun de nosaltres, des del lloc on sigui i amb el seu talent, té la responsabilitat de contribuir a construir una Catalunya millor. Continuaré fent de pont entre Catalunya i on sigui, impulsant la innovació, el talent i la projecció internacional del nostre gran país. Continuaré servint Catalunya amb la mateixa il·lusió, la mateixa exigència i la mateixa voluntat de servei. Perquè servir Catalunya no depèn del càrrec que tenim, sinó del nostre compromís que mantenim amb el nostre país i la nostra gent. Me'n vaig amb la certesa que la llibertat, els valors, el talent i el compromís sempre acaben trobant el seu camí. Perquè el futur de Catalunya sempre dependrà de les persones que decideixin construir-lo.

Merci. I visca Catalunya!

*(Aplaudiments perllongats.)*

### **El president**

Gràcies, senyora diputada, per haver dignificat aquesta cambra amb la seva vocació de servei i la seva actitud inspiradora i lluminosa.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i set minuts.

## Sessió 51

La sessió s'obre a les sis de la tarda i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la lletrada major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

## ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Procediment per a designar un senador o senadora que ha de representar la Generalitat al Senat (tram. 280-00004/15). Grups parlamentaris. Designació.

### **El president**

Comença la sessió.

Abans de començar l'ordre del dia, els faig avinent que cinc diputats i dues diputades han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària específica. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó, Lluís Puig i Gordi i Toni Castellà i Clavé i les diputades Jeannine Abella i Chica i Laura Martínez Portell, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz. El diputat Jaume Veray Cama, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, ha delegat el seu vot en la diputada Lorena Roldán Suárez. I, finalment, el diputat Ernesto Carrión Sablich, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano.

### **Procediment per a designar un senador o senadora que ha de representar la Generalitat al Senat**

280-00004/15

L'únic punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió específica és el procediment per designar un senador o senadora que ha de representar la Generalitat al Senat, atesa la vacant produïda amb motiu de la renúncia de la senyora Laura Castel i Fort. En

aquest sentit, per cobrir aquesta vacant, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya ha proposat la designació del senyor Josep Maria Reniu i Vilamala, que ha presentat la documentació requerida, segons estableix la Llei 6/2010.

Així mateix, els faig avinent que la Comissió de l'Estatut dels Diputats, en sessió tinguda el passat 21 de juliol, ha dictaminat que no concorre cap causa d'inelegibilitat.

Així doncs, de conformitat amb el que estableix la Llei 6/2010, tot seguit sotmetem a votació la proposta de designació presentada. Atès que el nombre de candidats és igual al nombre de vacants a proveir, tal com estableix l'article 101.3 del Reglament, els proposo que aquesta designació es faci per assentiment. Hi ha cap objecció? *(Pausa.)* Sí, el Grup Parlamentari de VOX hi expressa l'objecció.

Per tant, d'acord amb l'article 5.2 de la Llei 6/2010 i l'article 101.3 del Reglament, procedirem a fer una votació electrònica i secreta.

Cridem a votació.

*(Pausa llarga.)*

Per donar compliment a l'article 174.4 del Reglament i l'article 8.2 de la Llei 6/2010, ambdós articles relatius a la designació de substituïts, i per tal de garantir els drets dels grups parlamentaris que proposen la designació dels senadors, els faig avinent que els vots que es formulin només poden ser a favor o abstenció. Els vots negatius es computaran com a nuls.

Passem, doncs, a la votació electrònica i secreta de la proposta de designació presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya del senyor Josep Maria Reniu i Vilamala com a senador perquè representi la Generalitat al Senat.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 103 vots a favor, cap vot en contra, 23 abstencions. Hi ha hagut quatre diputats o diputades que no han votat.

Per tant, queda ratificada la proposta i designat senador per representar la Generalitat al Senat, d'acord amb l'article 61.a de l'Estatut de Catalunya, el senyor Josep Maria Reniu i Vilamala.

El felicito en nom de la cambra. (*Aplaudiments.*) Li desitgem tot l'encert i sobretot molta dignitat a l'hora de defensar la Generalitat de Catalunya en el Senat de l'Estat espanyol.

I, abans d'aixecar la sessió –aquesta és l'última sessió d'aquest període de sessions–, els desitjo molt bon estiu. Sobretot demano cautela al conjunt de la ciutadania de Catalunya davant d'un estiu altament perillós, amb risc d'incendis. També expressar el suport a tots els servidors i servidores públiques que durant les vacances de molts ciutadans hi seran, hi seran sempre. I a vostès, senyores i senyors diputats, que aprofitin aquest temps de vacances per agafar energies i facin una cosa –sempre els faig el mateix consell–: els que tinguin fills, mengin-se a petons els seus fills; els que encara tenen pares, facin-ho amb els pares o amb les seves parelles o amb la gent que s'estimin.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i tretze minuts.